



HOOG GEMIKT

IN DEZE EDITIE:

Even schrikken misschien, voor wie deze Veto vastneemt. De vertrouwde krant van weleer heeft plaats gemaakt voor een nieuwe, meer compacte magazinevorm. Voortaan verschijnt de papieren editie van Veto ook niet langer wekelijks, maar elke twee weken. Noem het gerust een gewaagde keuze, het is er een waarbij we niet over één nacht ijs zijn gegaan.

Week in, week uit merkten we namelijk dat stevige pakketten van de krant onaangeroerd bleven liggen. Dat, op zich, is geen drama: steeds meer van jullie kozen ervoor om artikels te lezen via onze site, www.veto.be. Het is een tendens die ook bij andere kranten en media te zien is. Desondanks ligt de papieren versie van Veto ons nauw aan het hart - het is de culminatie van veel hard werk, en een mooie beloning voor de prachtige crew die zich elke week opnieuw inzet voor dit studentenblad.

We kiezen voor een meer kwalitatieve uitgave met ruimte voor bredere artikels die ook een week na het verschijnen nog relevant zijn. Een uitgave waarin de foto's en cartoons beter dan ooit tot hun recht komen. Maar bovenal - een uitgave die doet wat Veto het beste doet: studentennieuws brengen met bezieling en passie.

Van dit magazine willen we met andere woorden een pronkstuk maken. Pronken doen we echter ook meer dan ooit online. Want onze nieuwswaarde, die blijft. Heet van de naald, op je laptop of in je broekzak. Nieuws over KU Leuven, de stad of studentenpolitiek: via mail, facebook en twitter blijf je steeds op de hoogte. Maar laat deze uitgave vooral eentje zijn om van te genieten. Wij zijn er alvast heel trots op, en ook onze mama vindt het 'echt supermooi'. Hopelijk weet het nieuwe jasje van Veto ook jullie te overtuigen.



Fakbars: hun beste tijd gehad?

'Met een handjevol aanwezigen boek je geen winst'

p. 7



Don't let them eat you the cheese of the bread

Over het nut van Engelstalige opelidingen in de bachelor

p. 8-9



Ik ga naar Leuven en neem mee ...

Overzicht van de studentenvoorzieningen

p. 10-11



Dagboek van een student

Van Peizegem naar Leuven

p. 15



150 jaar Schouwburg: een geschiedenis
(p. 13-14)



Navraag: studentenflik Dorien
(p. 28-29)



HOOG GEMIKT: AMBITIE BIJ STUDENTEN

Studenten in de 'rat race'

Wedijver en concurrentie tijdens de opleiding. Hoe ver gaan studenten?

p. 20-21

'You cannot be what you cannot see'

Waarom klimmen vrouwelijke academici niet door tot de top? Veto zocht naar obstakels - en vond.

p. 22-23

Sollicitanten gezocht: '9 to 5 studentenvertegenwoordiging'

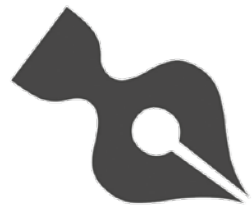
Kan geldelijke vergoeding voor studentenvertegenwoordigers legitiem zijn?

p. 24-25

Zeg niet: 'het zal wel lukken'

Ambitie brengt ook veel druk met zich mee. Wij spraken met enkele studenten die lijden aan faalangst.

p. 26-27



Huilen op de badkamervloer

Het is 00:24 in New Delhi en 20:45 in Leuven. Ik zit huilend op de badkamervloer te skypen met Nora.

'Ik ben gewoon zo bang dat ik niet slim genoeg ga zijn,' zeg ik steeds opnieuw. 'Ik ben bang dat ik niet goed genoeg ga zijn.'

Meer dan vijf maanden eerder hadden Nora en ik net een professor geïnterviewd. Een professor die opmerkte dat zij geen feminist was. Ze legde uit dat ze vond dat vrouwen vandaag de dag alles tegelijk willen. Wij probeerden haar uit te leggen dat mannen dat evengoed wilden.

Neem nu de positie van vrouwen aan de universiteit. Naarmate men de academische ladder beklimt, zie je het aantal vrouwen slinken tot enkele procenten. Een deel daarvan is te wijten aan het krijgen van je eigen familie. Halftijds werken is de keuze van veel vrouwen, en van maar weinig mannen.

Maar anderzijds, en dat probeerden we uit te leggen aan de professor in kwestie, komt het ook omdat vrouwen meer wachten. Er is een soort onzekerheid die het eigen kunnen permanent in vraag stelt. 'Ik ben nog niet goed genoeg' of 'Ik kan beter nog een jaartje wachten, wat meer ervaring opdoen.' Dit terwijl mannelijke collega's met vergelijkbare profielen wél die promotie durven aanvragen of wél zichzelf klaar zien voor

een volgende stap. Andere voorbeelden zijn legio. Meisjes durven hun handen minder snel dan jongens opsteken in de aula. Bij meerkeuzevragen durven ze minder gauw te gokken dan jongens, wat hun uiteindelijke resultaten negatief beïnvloedt. Niet omdat ze tekortschieten qua intelligentie en capaciteiten - nee, omdat die gratuite zelfzekerheid ontbreekt.

'Ja, dat klopt wel,' vertelt de professor, 'de enige reden dat ik in de academische wereld ben verder gegaan is omdat ik zo'n goede mentors had. Mensen die echt zeiden 'je kán het, je móét dit doen.' Ze gebruikte het woord 'hefbomen'. 'Vrouwen hebben misschien inderdaad meer hefbomen nodig.'

We kwamen buiten, Nora en ik, zoals zo vaak blij en voldaan met het gesprek en de kansen die we door onze engagementen krijgen. 'Ik wil gewoon nog een aantal jaren wachten,' zegt Nora. 'Tot ik echt goed genoeg ben.' Het gaat over haar twijfels om hoofdredacteur bij Veto te worden.

Wanneer we twijfelen of we 'goed genoeg' zijn, geven we een heel andere betekenis aan die twee woorden. We hebben het gevoel dat er misschien



door Eva Sevrin

iemand anders beter, slimmer, vindingrijker of capabeler is.

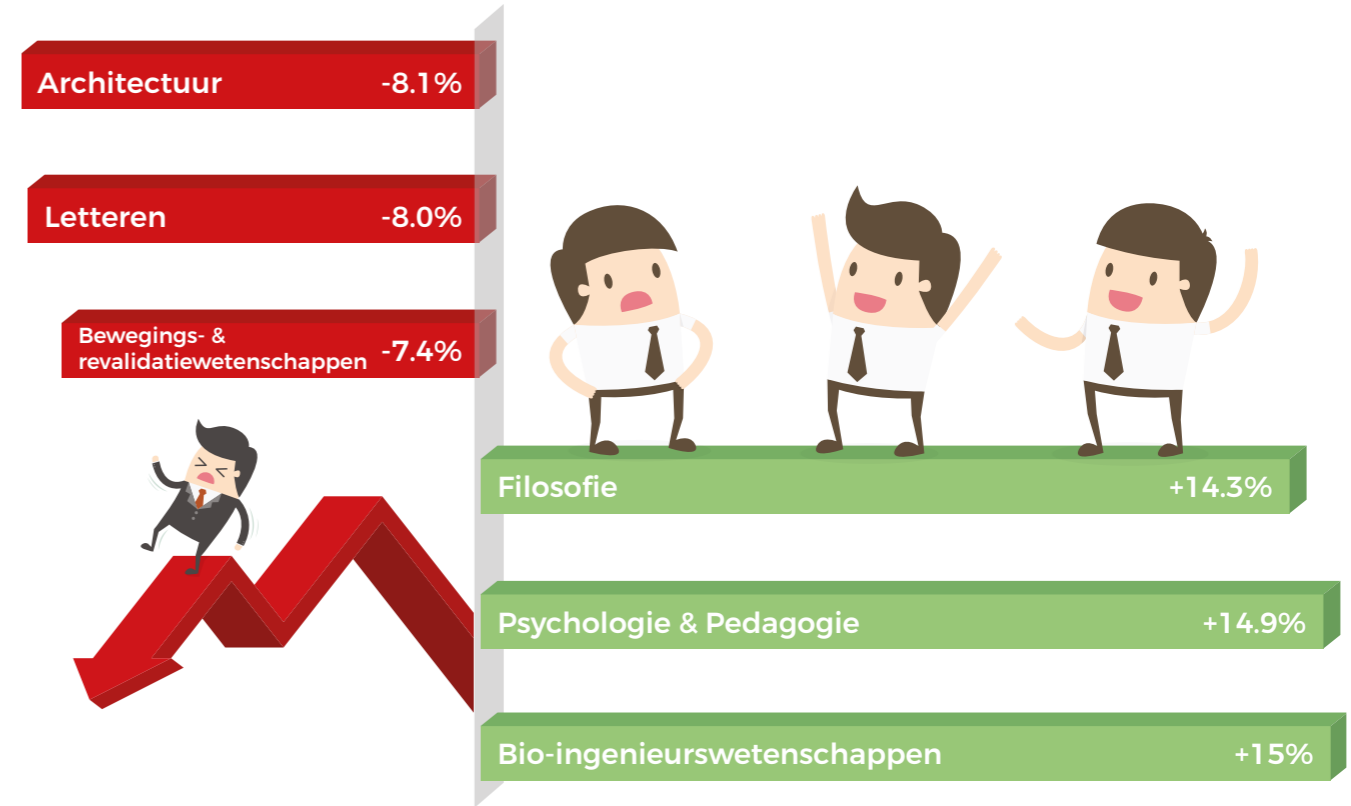
En het punt is dat dat ook waarschijnlijk het geval is. De kans is groot dat iemand, ergens op deze wereld, beter is. De kans is groot dat wij niet de besten zijn en ook nooit gaan zijn. Maar dat is nooit de definitie geweest van 'goed genoeg'.

Meisjes groeien vaker dan jongens op met aanmaningen tot voorzichtigheid. Aanmaningen tot netjes zijn, je te gedragen en niet te bruusk te zijn. Alsof fouten nèt iets erger zijn wanneer je toevallig met twee X-chromosomen geboren bent. Wanneer we wachten tot we de allerbeste zijn, kunnen we eeuwig wachten. Je angst om feilbaar te zijn mag je nooit verlammen om vooruit te gaan.

Daarom is het belangrijk om je hefbomen te zoeken. Iemand die je in het midden van de nacht vanuit New Delhi kan bellen om gewoon te zeggen 'Ik ben bang dat ik niet goed genoeg ben'. En vooral: probeer een hefboom voor anderen te zijn. Kijk naar alle getalenteerde jongeren rond je, en probeer hen te laten zien wat jij ziet. Want dat kunnen we niet altijd even goed zelf.

Brusselse bloei, West-Vlaams verval

Inschrijvingsaantallen: een analyse



DOOR NORA SLEIDERINK / BEELD: THOMAS WINTERS & DOODER

Het is natuurlijk een beetje voorbarig, een analyse van de inschrijvingsaantallen terwijl die nog lopen. Maar ook voorbarige cijfers ontwaren trends.

De inschrijvingen eindigen definitief op 11 oktober, maar met de eerste lessen achter de rug zijn de grootste trends wel zichtbaar. Op moment van schrijven zijn er 8.776 nieuwe bachelorstudenten. Dat is een stijging van 1,3% ten opzichte van hetzelfde opnamemoment een jaar geleden. Het aantal ingeschreven bachelorstudenten bedraagt daarmee 24.591, constant met vorig jaar dus.

22 maart

Het meest opvallende gegeven is de verdeling over de verschillende campussen van de KU Leuven. In een gelijkaardige analyse stelde Veto vorig jaar dat de campussen in Brussel het moeilijk hadden.

Een voorbeeld was de faculteit Letteren in de hoofdstad. In 2015-16 schreven 76 nieuwe studenten zich in. Daar bleven in 2016-17 nog maar 60 van over. Aanslagen

van 22 maart, suggereerde deze krant toen. Nu doet de campus het met reeds 67 studenten beter.

Heeft de nieuwe rechtenstudent een zwak voor de Brusselse superdiversiteit?

Bij de Brusselse architectuurstudenten is die trend nog duidelijker: de curve dook afgelopen jaar de diepte in, maar maakt nu een felle inhaalbeweging.

De rechtenopleiding in de hoofdstad had alvast geen last van het terreureffect. In 2016 schrijven 117 studenten zich in, 20 meer dan in 2015. Nu zijn dat er maar liefst 146 - en dat getal kan dus nog oplopen. Heeft de nieuwe rechtenstudent een zwak voor de Brusselse superdiversiteit?

Crisis Kulak

Big loser is de Kortrijkse campus Kulak. Zo haalt FEB -3,7% (terwijl de economie-faculteit juist een stijger is in Leuven) en

Letteren -10,80% (wat wel in lijn is met de Leuvense trend).

Ronduit dramatisch scoren Rechten en Geneeskunde: beide hebben maar liefst 28% inschrijvingen minder, een significant verschil voor zulke grote opleidingen. In de Leuvense rechtenopleiding is de daling lang niet zo sterk. Gasthuisberg kan zelfs rekenen op een flinke stijging.

Door de bouw van van een prestigieuze campus vlak aan het station, waren de verwachtingen hooggespannen om KU Leuven in West-Vlaanderen te consolideren

Crisis aan de Kulak? Er lijkt een breder probleem te zijn met de West-Vlaamse vlijt. Ook Campus Brugge heeft het moeilijk. Door de bouw van een prestigieuze campus vlakbij het station waren de verwachtingen hooggespannen om KU Leuven in West-Vlaanderen te consolideren. Het is nog maar de vraag of aan die

Cartoon: Louis-Victor Allaert



verwachtingen ook is voldaan: er zijn 81 nieuwe inschrijvingen voor de industrieel ingenieurs en een daling van 6,7% bij de kinesisten.

Opvallend: zowel bij de bio-ingenieurs als bij de pedagogen en psychologen maken jongens het verschil

Engelstalige bachelors

Minstens even interessant zijn de inschrijvingscijfers voor de Engelstalige bachelors. In zijn speech bij de opening van het academiejaar, stelde vicerector Internationaal beleid Peter Lievens te willen inzetten op deze opleidingen. Maar zijn die dan ook populair? Bij filosofie dalen de inschrijvingen met 5%, terwijl het Nederlandstalige traject maar liefst stijgt met 27,6%. Bij de industrieel ingenieurs kiest 15,2% minder voor het Engels, dat terwijl Groep T juist flink aandikt. Enkel bij Theologie heeft het Engelstalige programma een groei van 40%, al valt dat in absolute cijfers ook te nuanceren door het kleine studenten-aantal in de faculteit. Meer over de verengelsing van het hoger onderwijs, lees je op p. 8-9.

Gender(on)evenwicht

Bij de faculteiten zijn de grootste dalers de faculteit Bewegings- en Revalidatiewetenschappen (-7,40%), Letteren (-8%) en de faculteit Architectuur (-8,10%). Stijgers zijn de bio-ingenieurs (+15%), psychologen (14,90%) en filosofen (+14,3%). Opvallend: bij die eerste twee maken jongens het verschil. De faculteit Bio-ingenieurswetenschappen staat bekend als een genderevenwichtige opleiding binnen het STEM-aanbod (Science, Technology, Engineering and Mathematics, red.). Het aantal vrouwen (152) blijft ongeveer constant, terwijl het aantal jongens met 37,3% stijgt naar 162. Bij kersverse burgies is bijvoorbeeld slechts 16% vrouw. Ook bij de faculteit Psychologie en Pedagogische Wetenschappen is er een stevig genderonevenwicht: slechts 18,5% van de toekomstige pedagogen en psychologen is man. Toch is daar nu een kentering te zien: met 96 mannelijke studenten stijgt hun aandeel aanzienlijk.



DE GEDEELDE STUDENTENCURSUS

DOOR STEF VAN AKEN / BEELD: GUILLAUME DEPRez

Eén ijverig studentje gaat naar de les, neemt die op, tikt alles uit en gooit het op het wereldwijde web. De rest slaapt uit en bekijkt straks wel eens de 'studentencursus'. Geniaal of getrapt? Magda?

Het fenomeen 'studentencursus' maakt vooral opgang in De Valk, de thuis van de Leuvense rechtenstudent. 'Het zijn eigenlijk transcripts van een hoorcollege', legt Bryce Deprez, studentenvertegenwoordiger bij VRG (Koninklijk Vlaams Rechtsgenootschap, red.) uit. 'Een groep studenten spreekt af dat ze elk om beurt een college opnemen en typen dat dan letterlijk over, inclusief alle grapjes en versprekingen van de prof.'

Het universiteitsreglement is formeel: 'de studenten hebben geen recht op het maken van geluids- of beeldopnamen van de onderwijsactiviteiten, tenzij hierover een specifieke afspraak is gemaakt [...]'.
Behulpzame medestudent

Mogen studenten elkaar dan niet helpen met notities? Niet als je in al je 'behelpzaamheid' geld vraagt voor zo'n studentencursus. Dat gaat namelijk in tegen het auteursrecht – wat alvast de rechtenstudent zou moeten weten. De professoren zijn dan ook niet meteen gelukkig met de studentencursussen. 'Ik wil een onderscheid maken tussen twee aspecten', zegt prof. Benoit Allemeersch. 'Enerzijds het maken van opnames zonder dat vooraf mee te delen. Een college is een dialoog tussen professor en studenten, met technische uitleg en af en toe een informele uitweiding of anekdote. Als je niet weet of je opgenomen wordt, geeft dat een *chilling effect*. Stel je voor dat Alma zoutvaatjes met opnameapparatuur op tafel zet, om de tevre-

denheid over het eten te meten. Want je vertelt je geheimen toch niet in een druk studentenrestaurant. Hoe zou dat voelen?' 'Anderzijds heb je studenten die zulke volledige transcripts te koop aanbieden. Die mensen overtreden de wet. Studenten nemen enorme risico's. Want wij stellen wel degelijk ingebrekestellingen op.'

Niet voor toeristen

Niet alle professoren zijn tegen de studentencursus. 'Ik ga uit van de goede trouw van de correcte en een gemotiveerde student die bereid is om zijn job te doen', zegt prof Alain Verbeke. 'En ik weiger mijn visie bij te stellen omwille van het gedrag van de toeristen of luiertken onder de studentenpopulatie.' 'Het lijkt mij nuttig dat een student kan beschikken over een letterlijke transcript van wat de prof tijdens de colleges heeft gezegd, naast de cursus en de eigen notities. Maar ik koppel daar voorwaarden aan: het engagement dat de opname enkel wordt gebruikt voor transcripts, deze niet wordt verspreid en achteraf wordt verwijderd. En dat ik de studentencursus per mail ontvang.' 'In de mate dat de studentencursus wordt gebruikt als een instrument om niet naar de colleges te moeten komen, ben ik ertegen. Ik ben er voorstander van dat formeel wordt opgelegd dat wie geen 80% aanwezigheid heeft bij de colleges niet aan het examen kan deelnemen. Tenminste zolang we de colleges niet afschaffen.'

Fakbars: hun beste tijd gehad?

Anno 2017 kunnen ook fakbars niet meer ontkomen aan gekende fenomenen die het studentenleven teisteren. Bezoekersaantallen dalen, vooral het vinden van vrijwilligers blijkt een issue.

Door een aanhoudend gebrek aan vrijwilligers houdt Fak Letteren een maand de deuren gesloten. Ook fakbar Den Bijsluiter houdt het voor bekeken. Het lijken bijzondere tijden voor de Leuvense fakbars. De problemen worden niet onder de mat geschoven, maar de beheerders blijven optimistisch: 'Pas als de laatste geëngageerde student de deur achter zich dichttrekt, is het ermee gedaan.'

Exit cafécultuur?

Overall klinkt nagenoeg hetzelfde geluid. Fakbars trekken minder studenten aan dan vroeger en dat is *bad for business*. 'Jongere studenten lijken minder behoefte te hebben aan een eigen café waar ze zich goedkoop kunnen amuseren met vrienden. Ik hoop dat ik het mis heb, maar de cafécultuur dooft precies een beetje uit', vindt Laurens Deckers, oud-beheerder bij Fak Letteren. Voor het HdR, Politika Kaffee en Recup wegen de bezoekersaantallen niet zo zwaar door. Vooral overlast is hier een gevoelig punt, maar de samenwerking met stad en politie verloopt vlot. Ook de voordrinkcultuur

'Met een handvol aanwezigen boek je geen winst'

JENS BOYEN, FAKVERANTWOORDELIJKE BIJ GNORGL

blijft een struikelblok en is vooral zichtbaar op TD's. 'Voor ons is het soms moeilijk om alle stewardshiften ingevuld te krijgen, maar dat zijn geen vaste problemen. We hebben nu een trouw team dat er al jaren staat', zegt Katrien Vanlerberghe, Algemeen Beheerder bij HdR.

'Je moet het aanvaarden', vindt Wouter Driessens, bestuurslid bij Recup, de fakbar van Industria en Psychologische Kring. 'Het is niet altijd even druk en de omzet daalt wat, maar uiteindelijk lijden we daar niet echt onder. We zijn nog steeds een goedkoop alternatief voor reguliere cafés. We kunnen de kosten ook dekken omdat we met vrijwilligers werken.' 'Het vergt grote inspanningen om de fak te runnen, maar ons enthousiasme compenseert dat. We vinden het belangrijk om er voor iedereen te zijn. Al zijn er op een namiddag maar een tiental studenten in de fak, dat kan net heel gezellig zijn', zegt Dries Thierie, fakverantwoordelijke bij Politika Kaffee.

Als Mozes niet naar de fak komt ...

Op andere plaatsen is het probleem hardnekkiger, maar optimisme blijft troef. Op een doordeweekse dag zakt er heel wat minder volk af naar Doc's Bar, dat op het einde van de Brusselsestraat ligt, dan voor donderdagfeestjes. Tappers en verantwoordelijken staan er dan een hele nacht quasi voor niets.

Geen ramp, luidt het bij het bestuur. Toch is het mogelijk dat je er in de toekomst niet meer elke dag terecht kunt. 'Dit jaar bekijken we of het de moeite is om bij weinig volk nog open te doen, na het eerste semester maken we een balans op', zegt Marie Lamberigts, fakverantwoordelijke bij Medica. Bij Gnorgl, de fakbar van de bio-ingenieurs, heerst dezelfde bezorgdheid. 'Met onze feestjes trekken we veel volk, maar daarbuiten is het eerder rustig. Met een handvol aanwezigen boek je geen winst. We staan er wel op dat we elke dag de deuren open houden. Daarom hebben we een fakbar en geen fakavonden in bestaande cafés', zegt Jens Boyen, fakverantwoordelijke. 'Voorlopig maken we ons ook niet echt zorgen, maar op termijn levert het misschien problemen op.' Voor fakbar Den Bijsluiter kende het probleem helaas een faliekante afloop. Na lang overwegen sluit de fak dit jaar voorgoed de deuren. 'We maakten te veel verlies omdat er niet genoeg volk over de vloer kwam. Het had nog weinig zin om het pand te blijven betalen', zegt Pauline Ceulemans, fakverantwoordelijke bij Farmaceutica.

'Je doet wel je best om studenten naar activiteiten te halen, maar dat lukt niet altijd. Al geven we uiteraard niet op. We zoeken nu een nieuwe locatie en in de tussentijd organiseren we fakavonden in andere zalen.'



Don't let them eat you

OVER HET NUT

DOOR MICHELLE VAN DEN BROECK
BEELD: GUILLAUME DEPREZ

Op de opening van het academiejaar pleitte vicerector Peter Lievens voor bacheloropleidingen in het Engels. Een stap richting verengelsing of eerder een slimme zet naar internationalisering?

Het idee om meer bacheloropleidingen in het Engels aan te bieden is voornamelijk gericht op het aantrekken van meer internationale studenten. Op dit moment komt 16 procent van de studenten aan de KU Leuven van buiten België, maar eigenlijk is dit percentage laag.

Vicerector Peter Lievens licht de zaak toe: 'Er is heel wat internationale mobiliteit bij achttienjarigen die uit het secundair onderwijs komen, zeker aan de excellente universiteiten.' Daar wil hij graag meer op inzetten. 'Dat is een groep van studenten met toptalent die bereid zijn om heel snel in hun studiercarrière het buitenland op te zoeken.' De vicerector benadrukt dat daar reeds een aanbod voor is. 'Onze opleidingen zijn kwalitatief zeer hoogstaand. We trekken mee in toponderzoek, zeker in een aantal disciplines. Alleen vragen we aan buitenlandse studenten dat ze eerst Nederlands leren en dan pas instromen. En dat is natuurlijk beperkend'.

We moeten niet zozeer inzetten op verengelsing, we moeten inzetten op meertaligheid

ELINE ZENNER,
DOCENT NEDERLANDSE
TAALBEHEERSING

Met dit voorstel zou het aanbod van geheel Engelstalige opleidingen aan de KU Leuven duchtig stijgen. Het aanbieden van Engelstalige opleidingen op bachelorniveau is echter niet onomstreden. Recente rapporten wijzen immers op de groeiende verengelsing van het hoger onderwijs. Vooral in Noord-Europa wordt deze tendens al enige tijd waargenomen. Uit een rapport van de Taalunie dat in 2016 verscheen, blijkt dat er effectief een verengelsing aan de gang is in het Nederlandstalige hoger onderwijs. In Nederland is het aantal opleidingen dat volledig in het Engels wordt gegeven het meest

gestegen. Het percentage ligt daar nu op 18 procent voor de bacheloropleidingen en op 66 procent voor de masteropleidingen. Eline Zenner, docent Nederlandse Taalbeheersing, verklaart: 'In Nederland zijn er altijd minder regels geweest voor taal en taalgebruik. Dat heeft ook te maken met het feit dat de taalsituatie en de standaardisatiegeschiedenis daar iets minder complex is dan bij ons.'

In Vlaanderen verbood de regelgeving tot 2012 dat opleidingen meer dan twintig procent van hun vakken aanboden in een andere taal dan het Nederlands. Nu is de regelgeving minder streng. Bij bacheloropleidingen mogen er 30 van de 180 studiepunten in het Engelse gegeven worden. Ook volledige opleidingen in het Engels zijn nu toegelaten, al zijn daar restricties op. Het aantal Engelstalige bacheloropleidingen moet beperkt blijven tot 6% van het opleidingsaanbod. Bij de masteropleiding is het aantal niet beperkt, maar moet de opleiding elders in Vlaanderen worden aangeboden in het Nederlands, wat betekent dat minstens de helft van de vakken in het Nederlands gedoceerd wordt.

Hoewel het decreet dus een grote verengelsing tegenstaat, gaat het in de praktijk vaak anders. Professor Freek Van de Velde van het departement Nederlandse Taalkunde bevestigt dit: 'Er wordt meer achtergrondliteratuur gegeven in het Engels. Er worden meer Engelstalige gastsprekers uitgenodigd. Het jargon dat gebruikt wordt in het onderwijs verengelt ook. We doen minder moeite om vakterminologie te vertalen naar het Nederlands. Dat is eigenlijk een verengelsing die zich voltrekt buiten het wettelijk kader om.'

Ook spookopleidingen dragen bij aan deze verengelsing. Bij deze opleidingen worden vakken die officieel staan ingeschreven als Nederlands in het Engels gedoceerd. Op die manier kan de strenge taalwetgeving voor masteropleidingen worden omzeild. In theorie bestaat het Nederlandstalige vak dus wel, maar in de praktijk worden studenten doorverwezen naar het Engelstalige college. Wie het vak toch nog in het Nederlands wil

volgen, moet dit doen in zelfstudie.

De vicerector benadrukt dat er op dit moment echter nog geen concreet plan is wat betreft de nieuwe Engelstalige bachelors. Dat gaat ook niet want met de vier Engelstalige bacheloropleidingen die reeds bestaan, zit de KU Leuven aan de maximum grens van 6 procent.

'Een manier waarop we de instroom van sterke internationale studenten zouden kunnen realiseren, is om die Engelstalige opleidingen inhoudelijk zeer sterk te profileren. Daar zetten we best in op opleidingen buiten de standaardtrajecten. We willen niet zomaar de bestaande Nederlandstalige bachelors in het Engels aanbieden.'

the cheese of the bread

VAN ENGELSTALIGE OPLEIDINGEN IN DE BACHELOR

'Veel interessanter is bijvoorbeeld een combinatie van technologische en wetenschappelijke vakken met vakken uit de humane wetenschappen', stelt Lievens. 'Daar zou je dan zeer gemotiveerde studenten mee aantrekken, denk ik. Dat geldt trouwens ook voor Vlaamse studenten.

Het is zeker niet exclusief voor buitenlanders.'

Naast het aantrekken van lokale studenten, wordt de universiteit zo

ook een pak aantrekkelijker op de internationale markt. Professor Van de Velde erkent dit, maar stelt er zich ook vragen bij: 'Waar volgens mij een misverstand heerst, is dat velen heel verschillend kijken naar het niveau waarop die mensen binnenkomen. Bij doctoraatsstudenten is het lesgeven in het Engels niet zo gek. Engels is immers de voertaal van de wetenschap.'

'Voor de bachelor ligt dat helemaal anders, ik denk dat je daar inderdaad relatief weinig internationale studenten aantrekt waarvoor we per se het hele curriculum moeten omgooien naar het Engels. Ik denk dat dat eigenlijk geen zin heeft.'

Nochtans zijn de bestaande Engelstalige bachelors best populair. Een daarvan

Je kan het echt niet meer maken een wetenschapper op te leiden die alleen maar Nederlands spreekt

PETER LIEVENS, VICERECTOR
INTERNATIONAAL BELEID

is het Engelstalige programma van de bachelor filosofie. Volgens waarnemend decaan, Tim Heysse, is die bachelor vooral de laatste vijf jaar gaan boomen. 'De groep studenten in die opleiding is nu echt heel gevarieerd. Er zijn zelfs Belgen die in het Engels studeren, soms ook Franstaligen. Ze komen eigenlijk echt van overal, er is geen lijn in te trekken. Studenten kunnen echter wel nog steeds een parallelle opleiding in het Nederlands volgen', aldus Heysse.

Dat blijft toch belangrijk voor de democratische toegang tot het onderwijssysteem. Daarop wil ook professor Van de Velde wijzen: 'Mensen uit bepaalde bevolkingsgroepen hebben het moeilijker om door te stromen naar het hoger onderwijs vanwege allerlei barrières. Als je daarbij gaat eisen dat die studenten ook nog eens academisch Engels onder de knie gaan krijgen, kan dat bepaalde groepen van mensen verder uitsluiten van ons democratisch onderwijssysteem. Dat is zeker iets wat in overweging genomen moet worden in beleidsbeslissingen daarover.'

Saloua Belahrir, secretaris werkgroep

Nederlandse taalbeheersing, benadrukt dat we vroeger moeten inzetten op taalbeheersing. 'We moeten dat ook doen in functie van de eindtermen', verduidelijkt ze. 'De vraag is: hoe willen we dat een dokter of ingenieur in dat werkveld staat en welke taalcompetenties moet die bezitten?'

Vicerector Lievens is het hier mee eens: 'Er zijn een aantal disciplines waarbij we evolueren naar opleidingen die ook voor Vlaamse studenten voornamelijk in de *lingua franca* zullen moeten doorgaan. Je kan het echt niet meer maken een wetenschapper of ingenieur op te leiden die alleen maar Nederlands spreekt. Het heeft geen zin om zulke opleidingen zowel in het Engels als in het Nederlands aan te bieden, want die mensen moeten gewoon in het Engels functioneren. De literatuur is in het Engels, er is de internationale context. Ook in de grote Vlaamse en Belgische technologische bedrijven is het Engels de voertaal'.

Deze maand publiceerde de Taalunie echter nieuwe cijfers die uitwijzen dat het Nederlands, en dus niet zozeer het Engels, nog steeds een prominente rol inneemt op de werkvloer, zowel in de communicatie met collega's als met het cliënteel en de buitenwereld. In hun rapport menen zij dat het universitair onderwijs niet alleen opleidt voor onderzoek, maar ook voor de arbeidsmarkt. De grote verengelsing van met name de masteropleidingen in Nederland sluit daar niet bij aan.

Eline Zenner, docent Nederlandse taalbeheersing, bevestigt dit: 'Het is belangrijk dat je niet naar een of/of-verhaal evolueert. Dat is om verschillende redenen zo. Je loopt bijvoorbeeld het risico om er sociale ongelijkheid mee te bewerkstelligen. Ik denk dat het belangrijk is dat we studenten afleveren die meekunnen in verengelde domeinen en die het nodige Engelse jargon beheersen. Anderzijds mag je ook de Nederlandse taalbeheersing niet uit het oog verliezen. We moeten niet zozeer inzetten op verengelsing. We moeten inzetten op meertaligheid.'



ZIJN ENGELSE BACHELORS EEN GOED IDEE?
- YES, I BELIEVE FROM WELL

Op k(r)ot?

Via 'Kotwijs', de databank van de huisvestingsdienst, vind je koten en residenties die gecontroleerd zijn op kwaliteit en brandveiligheid. Heb je toch een kotbaas die rookmelders plaatst nadat je kot is afgebrand? De adviseurs van de huisvestingsdienst geven informatie, juridisch advies en bemiddelen indien nodig. Wil je graag een jaartje 'poepen in het buitenland' op Erasmus? Bij hen vind je alle info over onderverhuren.

Heb je recht op een kot met huurprijs op maat? Zoek dit samen met de adviseurs van de sociale dienst uit. Voor een extra uitdaging kan je 'Omkaderd wonen' overwegen: een kot waar studenten met en zonder een (fysieke) functiebeperking samenhuizen.

Vrije tijd op overschot?

Ook naast de feestjes heeft Leuven van alles te bieden. Met een cultuurkaart krijg je voor €20 diverse kortingen en mag je iedere maand naar 'UUR KULTUUR' (dans, theater, film, comedy of concert). Plus een bezoek aan de bibliotheektoeren: bucketlist material!

Met een sportkaart kan je voor €23 proeven van wel 70 verschillende sporten. That summer body is made in winter... Kies je zumba, voetbal, rugby, BBB, judo of muurklimmen? Of toch liever zweefvliegen, diepzeeduiken, swing-rocken, parkour of speleologie?

Karma opkrikken? Yes, iCare! Buddy van een kansarme leerling, leesmaatje bij Fabota of voetballen met personen met een beperking? Via de jobdatabank van KU Leuven, UP of het Vlaams steunpunt Vrijwilligerswerk vind je zeker je ding.

Studeren gaat (niet altijd) vlot?

Voor vragen over studeren en leren kan je bij de dienst Studieadvies terecht voor gesprekken en coaching. Er zijn infosessies over studiekeuze, het verwerken van cursussen, stress, faalangst en schrijfvaardigheden. Studenten met migratieachtergrond en studievragen of -twijfels kunnen zich ook richten tot het contactpunt interculturaliteit. Heb je één of andere stempel? De dienst Studeren en Functiebeperking begeleidt studenten met een (functie)beperking bij vragen over de toegankelijkheid van gebouwen, extra examentijd en inzet van schrijf- of gebarentolken. Laatstejaars nemen met hulp van het Student Career Center een aanloop naar het werkveld, onder andere via de website Loopbaanlift, sollicitatietips en een verderstudeerbeurs.

Goed in je vel? #ornot?

Last van een snotneus of van jeuk in de lagere regionen? Maak online een afspraak bij één van de studentendokters.

Wanneer je je niet echt 'te gek' voelt vanwege psychische, relationele en/of psychosomatische klachten, kan je een afspraak maken bij een psycholoog of psychiater uit het studentengezondheidscentrum. Naast individuele gesprekken zijn er ook groepstherapieën over slaapproblemen, uitstelgedrag, (faal)angst of piekeren. Wil je een medestudent leren kennen die écht naar je luistert? MindMates zoekt samen met jou.

Kom je in contact met geweld, pesten en/of ongewenst (seksueel) gedrag? Contacteer de vertrouwenspersoon voor advies en opvolging.

Ik ga naar Leuven en neem mee ...

DOOR ELS COLE / BEELD: GUILLAUME DEPRez

Je kotsleutel, fietslichtjes, een portie spaghetti van mama... Zo veel om te regelen! Jij ook even de kluts kwijt? Hier een overzicht van alle studentenvoorzieningen.



Op trot?

Geen oude rammelbak van oma of buurman kunnen strikken? Huur een fiets bij VELO voor €70 per jaar, herstellingen inbegrepen. Als back-up plan bij een platte band of een stortbui is er de studentenbuspas: voor €20 een heel jaar meerijsen met alle bussen binnen stadszone Leuven.

Voor vervoer van en naar Leuven gebruiken pendelaars meestal een schooltreinkaart of Buzzy Pazz. Kotstudenten kiezen een GO-pass of campuskaart voor hun wekelijkse retourticket naar Hotel Mama.

Wat schaft de pot?

Krijg jij culinaire orgasmes van stevige, studentikoze kost, onbeperkt frieten bijhalen en zelf niet moeten afwassen? Eén woord: Alma. Klassiekers als het koninginnenhapje (ook veggie!) of stoofvlees blijven het favoriete comfort-food van velen.

Droomt jouw innerlijke keukenprins(es) ervan zelf verse bio-gerechtes op tafel te toveren? Via 'De Groentetas' kan je elke week een biologisch groente-en/of fruitpakket bestellen.

Centen in de pot?

Een geld-schijntend ezeltje is voor vele studenten en hun ouders een mythischer dier dan de eenhoorn. Een studentenjob om je maandgeld op te krikken? Check de jobdatabank van KU Leuven. De Sociale Dienst beantwoordt vragen over de kost van studeren en het sociaal statuut. Ligt jouw gezinsinkomen onder een bepaalde grens, dan heb je recht op een studietoelage en betaal je verminderd studiegeld. Zoek samen met de Sociale Dienst uit of je hiervoor in aanmerking komt.

Internationals gespot?

Een koffietje met een mengelmoes van internationale studenten? PANGAEA: where worlds meet. Je kan ook een eigen pet-international onder je hoede te nemen: een buddy. Pik je buddy op aan het station, toon de leukste plekjes en neem samen deel aan activiteiten. Doe eens zot en haal je buddy uit zijn kot!

Problemen uitzoeken tot op het bot?

De Juridische Dienst is gespecialiseerd in sociaal-juridische vragen rond het studentenstatuut. Na een afspraak krijg je er antwoord op technisch-juridische vragen over bijvoorbeeld het onderwijs- en examenreglement, verzekeringen, studiestages, studieverblijven in het buitenland en het sociaal statuut bij afstuderen. Voor meer alledaagse (il)legale vragen kan je terecht bij de kersverse studentenflik Dorien Goos.



Eens Dichter Bij: Bart Raymaekers

DOOR ELISABETH GOEMANS

Wie anders dan Bart Raymaekers, vicerector van Cultuur, is de geschikte persoon om de spits af te bijten van onze nieuwe rubriek "Eens Dichter Bij..."? Hij deelde met ons zijn favoriete stukje poëzie.

VOOR EEN DAG VAN MORGEN

Wanneer ik morgen doodga,
vertel dan aan de bomen
hoeveel ik van je hield.
Vertel het aan de wind,
die in de bomen klimt
of uit de takken valt,
hoeveel ik van je hield.
Vertel het aan een kind
dat jong genoeg is om het te
begrijpen.
Vertel het aan een dier,
misschien alleen door het aan
te kijken.
Vertel het aan de huizen van
steen,
vertel het aan de stad
hoe lief ik je had.
Maar zeg het aan geen mens,
ze zouden je niet geloven.
Ze zouden niet willen geloven
dat
alleen maar een man
alleen maar een vrouw
dat een mens een mens zo
liefhad
als ik jou.

Hans Andreus

Voor een dag van morgen is een gedicht van de Nederlandse dichter Hans Andreus, die deel uitmaakte van de Vijftigers. Deze groep van dichters ontstond eind jaren '40 en verwierf vooral bekendheid met het schrijven van experimentele gedichten, ook wel 'vrije poëzie' genoemd. Ze geloofden sterk dat alles wat de vrijheid of - meer bepaald - de vrije expressie in de weg stond, moest worden bestreden met spontaniteit. Hoewel dit gedicht erg toegankelijk is door zijn leestekens, interpunctie en af en toe wat rijm, was het omgekeerde vaak het geval bij de Vijftigers. De vrije poëzie van de Vijftigers resulteerde dan vaak in gedichten zonder rijm, met zinnen die grammaticaal niet klopten. De strofes waren meestal onregelmatig en interpunctie ontbrak.

Het hoofdpersonage vertelt hoe de bomen en de dieren beter in staat zijn om zijn boodschap te begrijpen dan de mensen in zijn omgeving. Raymaekers stelt 'hoe ouder en wijzer je wordt, hoe minder je de eenvoudige dingen dreigt te begrijpen'. Verder vertrouwt hij nog toe: "Het is een thema dat voor de academische wereld, en zeker voor vicerectoren van boven de 50, heel erg van toepassing is." Voor Raymaekers was dit één van de eerste gedichten die hij zelf leerde kennen. Hij kwam het tegen aan het einde van zijn middelbare schoolcarrière en is het steeds blijven koesteren als een gedicht dat buiten de klassieke canon valt en toch poëzie is.

150 jaar en nog lang niet uitgespeeld

DE BEKNOPTE BIOGRAFIE VAN EEN JARIGE SCHOUWBURG

DOOR ANNEKA ROBEYNS

De Schouwburg blies 150 kaarsjes uit en dat ging gepaard met de nodige festiviteiten. Haar historie, hier te lezen, is er een van ambitie en pech, pracht en praal.

Pop-up palmbomen, een unieke podium party omgeven door oude decorstukken en een etmaal aan Romeo's en Julia's die elkaar de liefde verklaarden op balkon. Kosten nog moeite werden gespaard om 30cc/Schouwburg eens (letterlijk) in de bloemetjes te zetten tijdens 150 Jaar Schouwburg. Net zo bewogen als dat jubileumweekend is nochtans de geschiedenis van de Leuvense Schouwburg. Reis mee terug in de tijd met deze biografie en krijg een zicht op de meest markante jaren van het stadstheater.

Feestzaal Frascati

In het prille begin van de negentiende eeuw, meer bepaald in 1806, schaft vastgoedmakelaar Jacques-Guillaume Cordemans een stevig stuk perceel aan ter hoogte van de Diestsestraat. Daar bouwt hij Frascati, wat de belangrijkste privéfeestzaal van Leuven zal worden. Er is op dat moment nog geen officieel stadstheater.

In de eerste plaats bezoekt men Frascati om de dansbenen los te gooien, maar van podiumkunsten heeft de feestzaal ook kaas gegeten. Een mobiel podium wordt binnengerold en de ruimte verandert in een heuse theater- of concertzaal.

De locatie betoont zich dan ook meer dan vruchtbaar. Het zijn optredens zoals die van Charles de Bériot begin jaren 1830 die nog lange tijd blijven nazinderen. De Leuvense vioolvirtuoso's (tevens ook die van de straatnaam) begeleidt zijn grote liefde, prima donna Maria Felicia García Sitches. Samen geven ze een optreden waar nog jaren over wordt gesproken.

Een tempel voor de muzen

Cordemans ziet een nieuwe subsidie tussen zijn vingers doorglippen en in 1859 wordt Frascati met de grond gelijk gemaakt. Ondertussen beslist het stadsbestuur om zelf een nieuw theater te bouwen: een heuse Schouwburg in het midden van de Statiestraat - overigens de voorloper van de Bondgenotenlaan.

Stadsarchitect Edouard Lavergne verschuift daarom hemel en aarde om een imposant bouwwerk neer te poten. Hij kiest voor een statige, maar sobere gevel die in harmonie is met de andere gebouwen (tevens de enige wens van het stadsbestuur).

Met zijn berekening op zo'n duizend personen en met een foyer die de mooiste van het land moet worden, mikt hij hoog. Kosten noch moeite worden gespaard en op 8 september 1864 vindt de plechtige eerste steenlegging plaats van een nieuwe-bouwen Schouwburg.

Die eer is aan Henri Peemans, burgemeester van Leuven en de Louis Tobback van weleer. Hij noemt de nieuwe Stadsschouwburg een 'tempel voor de muzen en een paleis voor de dramatische kunsten'.

Komt dat zien!

Het moment van inwijding breekt tenslotte aan, op 3 september 1867 wordt de bühne van de nieuwe Stadsschouwburg voor het eerst ingeluid met Roméo et Juliette van Gounod. Het is een Franstalige opera-

CULTIP

DOOR DAPHNE DE ROO

3 oktober 2017, 19:30

LEZING THEO FRANCKEN - PIETER DE SOMER AULA

Politieke studentenvereniging KVHV organiseert een potentieel leerzame avond met staatssecretaris voor Asiel en Migratie Theo Francken. Francken zal spreken over de migratieproblematiek en zijn beleidsvisie hierop. Buiten het informatieve aspect is dit sowieso top-entertainment.

Aanrader voor studenten politicologie, rechten of sociale wetenschappen, en ook voor mensen die van harde oneliners houden. Kritische vragen stellen is toegestaan. Na de lezing kunnen gelijkgestemde en minder gelijkgestemde zielen nog rustig verder babbelen in een café op de Oude Markt.

4 oktober 2017, vanaf 15:00

STUDENTENWELKOM LEUVEN - LA-DEUZEPLEIN

Niet te missen voor elke KU Leuven Student - Het studentenwelkom! Het Ladeuzeplein wordt omgedoopt tot een heuse festivalsite, waarbij drank-, eet- en infostandjes het hoofdpodium omringen. Toegang is gratis voor iedereen. Tip 1: Vergeet je oordopjes niet, anders hoor je de muziek de dagen erna nog in de vorm van een piep. Tip 2: Zoek naderhand een Fakbar op die iets verder ligt van het Ladeuzeplein, om sardientjestoestanden te voorkomen.

5 oktober 2017, 19u/21u

IMAGINE MOVING ROCKS - STUK

Katrien Oosterlinck creëert collectieve performances aan de hand van levensgrote spelsituaties. Deze keer werkt ze met publieksgroepen die elkaar van ver of dichtbij kennen: familie, vrienden, burens, collega's, kennissen ... Een gids en een geluidsband leiden de groep langs verschillende groepsoptellingen, fysieke acties en persoonlijke waarnemingen. Voor de rest geeft de site van STUK niet veel heldere informatie vrij. Onze aandacht is alvast getrokken door de quote: "Zo dynamisch als een escape room, zo geanimeerd als een familie-weekend." Wil je je nieuwe vrienden/kotgenoten/studentenkring wat beter leren kennen en neem je graag een risico? Bestel dan nu je tickets op de site van STUK! Wil je meer weten, maar durf je niet te gaan? Op de site van Veto vind je een recensie.

9 oktober 2017, 20u30

SPREKENDE EZELS, CAFE DE LIBERTAD

De Sprekende Ezels is een laagdrempelig podium voor jonge schrijvers, dichters, rappers, muzikanten, filosofen op speed, comedians, tekenaars ... In ruil voor een toffe ervaring, applaus en enkele drankbonnetjes geven de deelnemers 10 min. lang alles wat ze kunnen. Inschrijven kan via de site: www.desprekendeezels.be, maar kijken kan natuurlijk ook.

CULTIP

10 oktober 2017, 20u
BOEKVOORSTELLING HET GEWELD VAN GELD - 30CC/SCHOUWBURG

Antoon Vandevelde (KU Leuven) stelt zijn nieuwste boek 'Het geweld van geld' voor, en nodigt collega-econoom en - filosoof Philippe Van Parijs (UCL) uit om er over mee te praten. Een avond over de invloed van geld op onze waarden, over de impact van economie op persoonlijk en maatschappelijk leven en over de grenzen van economische rationaliteit.

11 oktober - 13 december 2017
EXPO APPENDIX - STUK

Omer Fast (*1972) is één van de meest intrigerende stemmen in het landschap tussen beeldende kunst en film. In zijn veelal filmisch werk speelt hij met de relatie tussen fictie en realiteit, verhaalconstructie, lineariteit en vertelperspectief, en gaat hij aan de hand van persoonlijke verhalen dieper in op thema's zoals trauma en conflict. Deze presentatie is zijn eerste solotentoonstelling in België.

13 oktober 2017, 20u
OMAR SOULEYMAN - HET DEPOT

Wereldberoemd world- en elektro-icoon Omar Souleyman stelt zijn nieuw album 'To Syria, With Love' voor in Het Depot! Met dit album brengt Souleyman een ode aan zijn geboorteland, die stevast gepaard gaat met hartzeeer voor de huidige toestand waarin het land verkeert. Naast de elektronische arrangementen van Hasan Alo bevat 'To Syria' heel wat lyrische en poëtische teksten. Een mix van hoge snelheid dabke en traditionele muziek uit het Midden-Oosten weerklinken wanneer de cultheld zijn verlangen naar collectieve vrijheid blootstelt.

Maak u gereed om heel veel te dansen.

14 oktober 2017, namiddag
URBAN DANCE PLATFORM - STUK

Voor wie nog niet genoeg gedanst heeft bij Omar Souleyman, organiseren STUK en Straatrijk een urban dance weekend met workshops, battles en de eerste avondvullende voorstelling van Straatrijk en de Nederlandse choreograaf Droscha: Needs.

Het weekend wordt feestelijk afgesloten met de vierde editie van DansBAaR, een uniek dans- en partyconcept. Trio's van verschillende dansstijlen nemen het tegen elkaar op in een originele 3on3 battle, wat verrassende confrontaties en kruisbestuivingen oplevert, alsook een hoop dans- en kijkplezier. Ideale dagbesteding voor al wie graag zijn weekend in Leuven spendeert.

bewerking van Shakespeares welbekende tragedie.

De keuze van dat Franstalige stuk is niet verwonderlijk - Frans is immers de taal van de burgerij - maar ook de inwoners van lagere klassen kunnen meegenieten, de opening vindt namelijk plaats tijdens een grote kermis.

Burgemeester Peemans geeft daarnaast ook nog eens vrije toegangskaartjes aan alle Leuvense fabrieksbazen. Die moeten de vrijkaartjes uitdelen onder de 'meest verdienstelijke hunner werklieden'. De Leuvenaars zijn zodanig geïmponeerd door de pracht en praal dat ze de Schouwburg al snel het koosnaampje 'Bonbonnière' geven, een verwijzing naar de rijkversierde pralinedozen uit de 19de eeuw.

Wereldbrand gooit roet in het eten

Aan het begin van de Eerste Wereldoorlog gaat het gebouw, tezamen met de hele Bondgenotenlaan, in vlammen op. Het archief wordt jammergenoeg niet gespaard; er is daarom nagenoeg niets bekend over de eerste vijftig levensjaren. Leuven treurt om zijn Stadsschouwburg.

Pas in 1938 doet architect Alban Chambon het theater uit haar assen herrijzen. Hij slaagt erin om een gebouw te ontwerpen dat zelfs de internationale pers haalt. Hij gebruikt dan ook de modernste technieken evenals de beste materialen, denk

bijvoorbeeld aan een ingewikkeld verluchtings- en verwarmingssysteem dat in de zuilen zit verwerkt.

De Tweede Wereldoorlog staat daarna voor de deur, maar toch gaat het culturele leven vrolijk door. De Duitsers censureren swingmuziek en jazz, maar in de Schouwburg danst men vrolijk verder. Op het einde van de Tweede Wereldoorlog loopt het gebouw opnieuw schade op.

Schouwburg herrijst uit de assen

Na al die ups and downs kent de Leuvense Stadsschouwburg eindelijk een periode van bloei en rust. Het is een kans om het programma uit te breiden: tot de jaren '80 blijft het aanbod grotendeels hetzelfde (toneel en variété), maar daarna gaan ze ook in zee met theater, dans, literatuur, jazz, comedy en populaire muziek.

Het gebouw kent verder nog een heleboel restauraties en opfrissingen, maar er verandert niets aan de ziel. Het theater heeft nog steeds de grandeur van de jaren '30. Eretitels volgen al snel: beschermd monument (1994), bouwkundig erfgoed (2010) en beschermd stadsgezicht als onderdeel van de Bondgenotenlaan (2015). De grootste verandering echter dateert van 2005. Sindsdien laat men de 'Stads' van Stadsschouwburg vallen en spreekt men over 30CC/Schouwburg. Of ook gewoon: de Schouwburg.

Van Peizegem naar Leuven

Dagboek van een student

DOOR ROMY SCHNEIDERLIN
BEELD: PJOTR HUBIN

Papa had me willen brengen. Dat zag ik in zijn meewarige blik, dat hoorde ik in het geruststellend 'tot volgende week, meisje'. Maar het is eenvoudig: van nu af aan doe ik alles zelf.

Dus ik sleepte het koffertje met een ergernig gekletter achter me aan, was veel te vroeg bij de bushalte en veeg nu al minstens een halfuur over het scherm van de iPhone langs dezelfde Instagram-posts. Van Peizegem naar Leuven, dat is geen eeuwigheid, maar toch een eind. Het enige waar ik me nog zeker over voel is de leren vest die ik vorige week met mama kocht in Gent. Ze houdt mijn schouders recht.

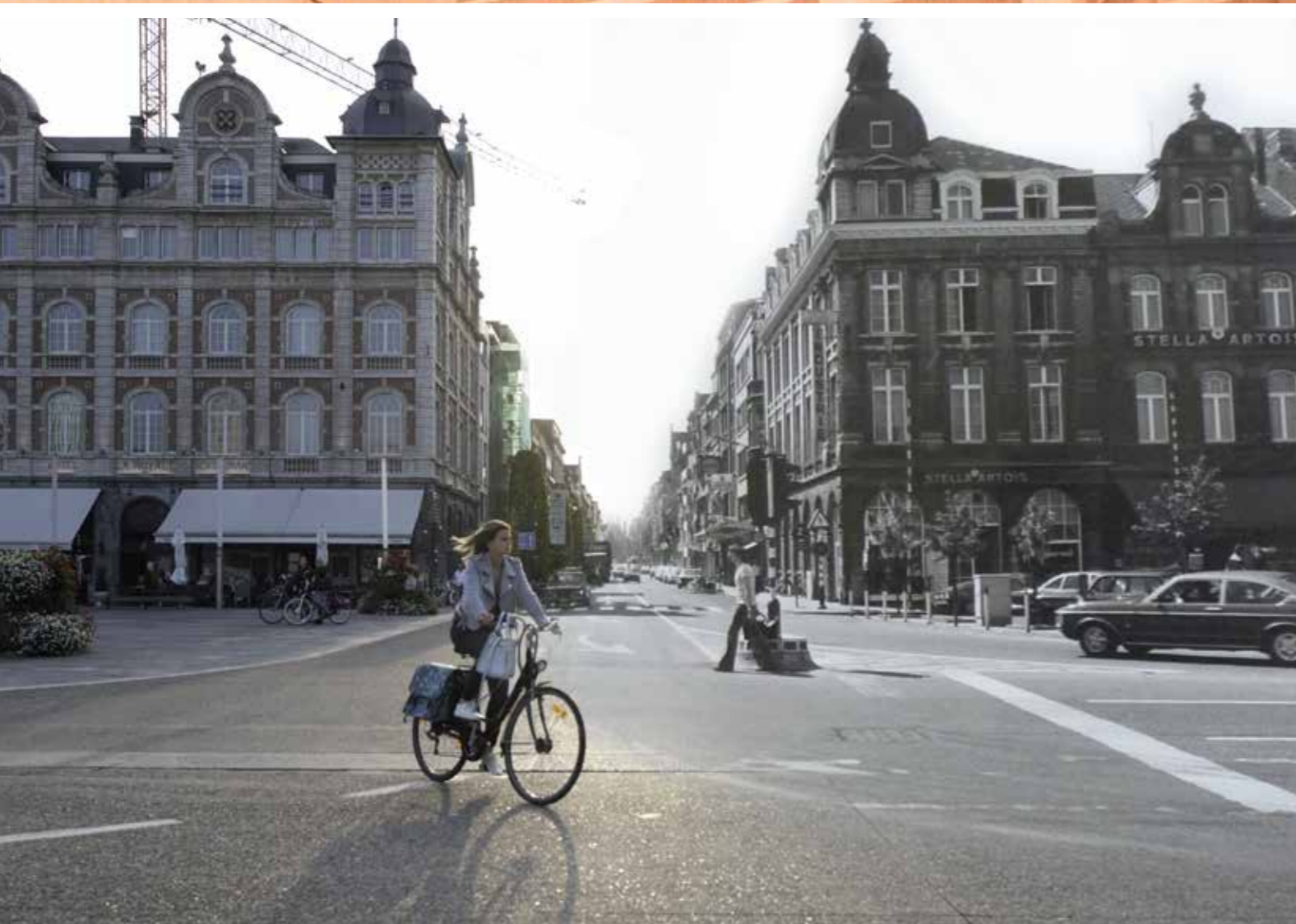
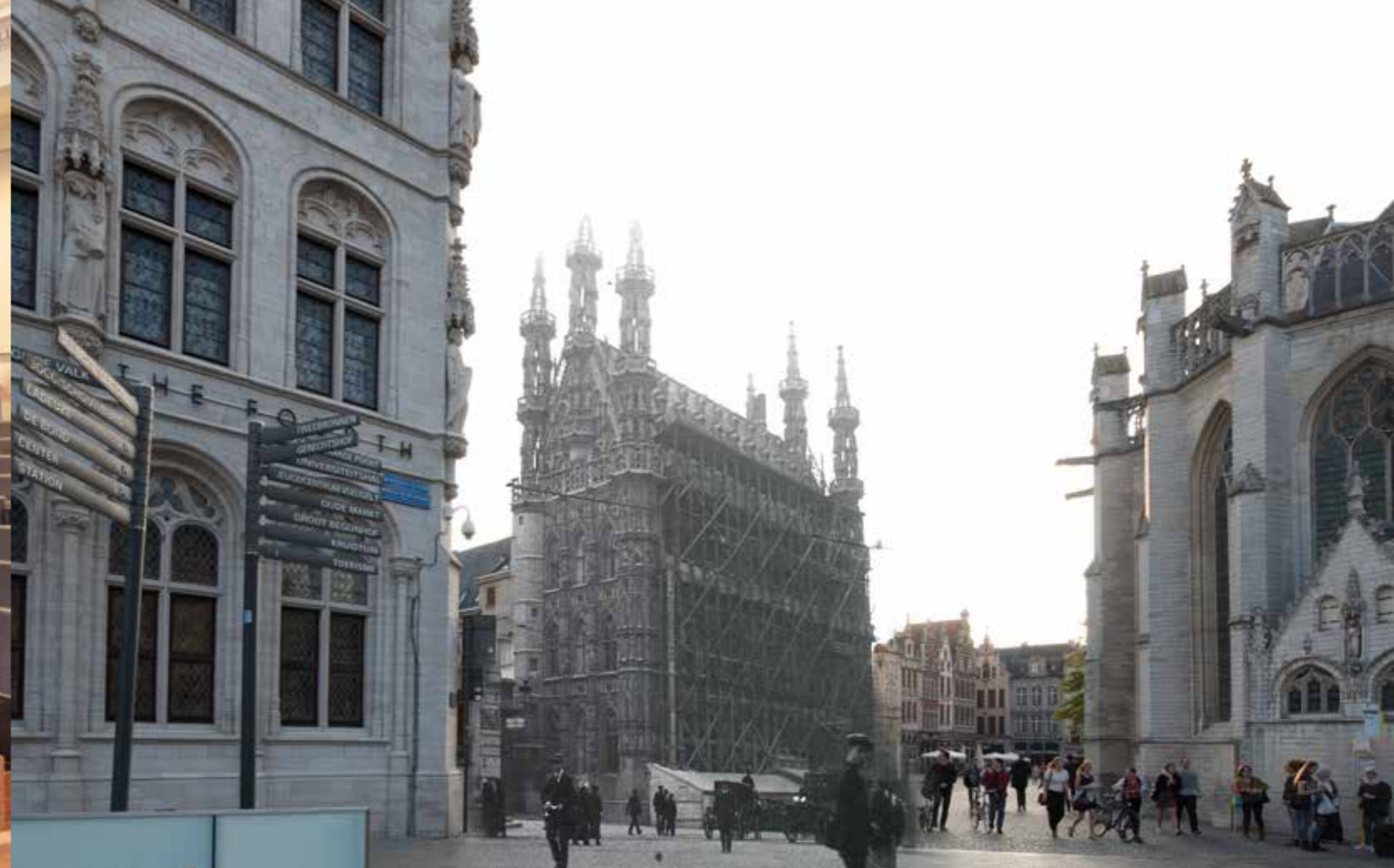
Onderweg heb ik de velden zien veranderen in appartementsblokken, de voortuintjes in art-nouveaugevels. Vorige week verkondigde ik in Café Tronk dat ik niet in dit dorp zou blijven, maar gisteren bracht Laurens me na een spaghetti in de Korte Ridderstraat naar huis en onverwachts sprongen de tranen in mijn ogen. Voor ik het wist zat ik te snikken, de gordel sneed in mijn hals. 'Ik wil niet gaan.' Hij legde een hand op mijn been: 'Je zal het goed doen.' Ik: 'Ik wil niet', hij: 'Het komt goed.' We hadden allebei ons zinnetje van drie woorden dat we om de beurt herhaalden tot het snikken was gestopt. Nu heeft hij het gevoel dat ik bij hem mijn hart kan luchten. Nochtans staat mijn besluit vast: op het goede moment maak ik het uit.

In Brussel-Noord neem ik de trein. Onhandig baan ik me een weg naar een vrije plaats, bang een van de uitstekende knieën aan te stoten. Zo te horen vertrok de trein vanuit West-Vlaanderen en in al dat rumoer zit ik eindelijk neer tegenover een slanke kerel met een stoppelbaard en een ringetje door zijn neus. Vanachter een boek kijkt hij naar mij, naar mijn koffer, weer naar mij en - dat geloof je nooit - spreekt me aan: 'Het is niet erg hoffelijk om in een volle trein een plaats voor je koffer te bezetten' en terwijl hij traag een volzin articuleerde, stamel ik iets van sorry of ja en ik kan hem echt niet zelf maar ... 'Dan doe ik dat wel even voor u', en alsof het een paar schoenen is,

legt hij de koffer op het rek. Het leer plakt tegen mijn natte rug. Naast me neemt een zwarte vrouw plaats die de hele tijd luid aan het bellen is. Dat is toch ook niet hoffelijk, denk ik, maar daar zegt hij niets van.

De geluiden van alle valiezen gaan in elkaar over als het krekolorkest in de Provence, waarover papa zei: 'Dat is pas vakantie.' De angst dat ik iemand zou storen met mijn gekletter was onnodig, de hele Bondgenotenlaan klettert. Het gaat broeien in mijn hoofd en zo merk ik niet eens dat ik al bij het huis ben, de deur open en oog in oog sta met een geamuseerde jonge vrouw. 'Hallo', gaat haar stem vrolijk de hoogte in. Ze rekt de o uit alsof het moet rijmen op zoo. 'Ik dacht het al, jij moet Romy zijn, ik ben Zeynep. Ik moet wel snel terug naar mijn groentenbrochettes. Wil je mee-eten?' Zo vriendelijk mogelijk zeg ik haar gedag en eigenlijk heb ik al gegeten maar misschien. Als ik in de les geen vrienden maak, moet ik er toch vinden op kot? 'Je moet maar zien, er is genoeg. Alexis en Aurelie arriveren pas laat, de rest weet ik niet. Ja, Daan zit in zijn studio, maar daar hoor je nooit iets van. Jij zit naast Daan, zeker? Op de derde verdieping? Ik moet nu echt naar de keuken.' Onder de indruk van hoe goed ze op de hoogte is, volg ik haar. Een dikke hitte hangt in het huis. Ik krijg het gevoel dat mijn oksels stinken. Later op mijn kamer sluit ik de deur achter me, waardoor het broeierige als een mist optrekt en alles nu weer onverwarmd aanvoelt. De koude lucht inadend laat ik me achterover vallen op het bed en in de dons sluit ik mijn ogen. Onophoudelijk klinkt het geklak van de kofferwieltjes op de tegels en ergens zegt een stem - een stil gefluister, maar klaar te verstaan: 'Eigenlijk zou je nooit naar huis moeten gaan.'





BEELD: BAVO NYS
Met dank aan: Leuvense Historische Weetjes en Stadsarchief Leuven

STUDENT? SURF NU MET KOTKORTING



Basic Internet

~~€27,80~~

€ 22,80

per maand
(gedurende 12 maanden)



Aanbod geldig van 21 augustus 2017 tot 31 oktober 2017 voor nieuwe en bestaande particuliere Telenet-klanten die studeren aan een hogeschool of universiteit, bij activering van een Basic Internet-abonnement. Korting van €5 op de eerste 12 aanrekeningen. Promotie enkel verkrijgbaar in de Telenet shops en centers in Antwerpen, Gent, Leuven en Hasselt op vertoon van een geldige studentenkaart. Aanbod niet cumuleerbaar met andere acties en promoties. Aanbiedingen en vermelde prijzen zijn incl. btw en geldig onder voorbehoud van materiële (druk)fouten, vergissingen en/of wijzigingen.

HOOG GEMIKT

Veto's nieuwe vorm kon op stevig wat reactie rekenen. Zoals bij elke tabula rasa, waren er de voor- en tegenstanders. In het slechtste geval 'een risico' genoemd, in het beste geval 'ambitieuw'.

Maar is dat dan niet de aard van het beestje, de ambitie van de student? Je bent jong en je wilt wat. Liefst veel, als het moet ten koste van de ander. Om toch maar met een iets meer gevuld CV die beruchte arbeidsmarkt te kunnen betreden. De competitie van de ratrace begint reeds in de aula. De weg naar de top ligt nochtans bezaaid met obstakels. Genderongelijkheid maakt het vrouwen nog altijd een stuk moeilijker om hun doel te bereiken, ook in de academische wereld. Hoe overwin je je eigen biologie?

Elke medaille heeft zijn keerzijde. De student anno 2017 mag dan wel vastberaden zijn om de top te bereiken, de druk van succes leidt vaak tot angst voor de val. Hoogtevrees, zo je wil.

Maar niet geschoten is altijd mis. U noemt het misschien ambitieus, wij hoog gemikt.



Studenten in de 'rat race'

Wedijver en concurrentie tijdens de opleiding

DOOR TOM DINNEWETH EN DAPHNE DE ROO
BEELD: GUILLAUME DEPRez

'Ambitie' linkt men gauw aan 'competitie'. In de ene studierichting speelt concurrentie een grotere rol dan in de andere. Is de student solidair of neemt de drang om de beste te zijn de overhand?

Alvorens te bekijken hoe studenten op zoek gaan naar hoge punten, is het opportuun om na te gaan waarom het precies zou uitmaken om beter te scoren dan de rest. Een eerste element dat meespeelt zijn de onderscheidingen. Hoe hoger je punten, hoe meer kans je maakt op een afstudeertitel met (grootste) onderscheiding, al dan niet met felicitaties van de jury.

Een dergelijke titel is echter veeleer een erezaak, zo blijkt uit navraag. 'Waar de graden van verdienste tien jaar geleden misschien nog wel een impact hadden, bijvoorbeeld voor het verkrijgen van beurzen via het FWO (Fonds Wetenschappelijk Onderzoek), is die impact vandaag de dag nagenoeg afwezig', verklaarde Ilse De Bourdeaudhuij vorig jaar nog in Veto. Toch is het gewicht van je puntentotaal niet te verwaarlozen. Wie bijvoorbeeld wil specialiseren binnen de opleiding Geneeskunde scoort best wel beter dan zijn collega's.

Anekdoten

Niet in elke faculteit neemt de concurrentiestrijd met andere woorden even grote proporties aan. Binnen de Faculteit Letteren, bijvoorbeeld, zijn de onderzoeksposities ook niet in overvloed aanwezig, maar hebben de behaalde resultaten de facto een minder grote invloed op je kansen in het vervolg van je loopbaan.

Een korte rondvraag leert dat elke faculteit zo zijn eigen euvels heeft, en zijn eigen symptomen van wedijverig gedrag. Zo is aan de faculteit Rechten de zogenaamde 'studentencursus' een wijdverspreid gegeven. 'Zijn er elf lessen, dan wordt een groep aangemaakt van elf studenten, die elk één les uitschrijven en daarna toegang krijgen tot het volledige document', meent Jan-Baptist Lemaire, kersvers afgestudeerd als master in de rechten. 'Een twaalfde student valt onherroepelijk uit de boot, en moet zelf een groep opstarten om van hetzelfde systeem te kunnen profiteren. Daarboven nestelen zich vaak ook 'valse' studenten in de groep, die uiteindelijk nooit hun beloofde les transcriberen maar wel profiteren van het werk van collega's.'

Geneeskunde

De wildste verhalen komen echter uit de faculteit Geneeskunde, waar de concurrentie hoog oploopt naargelang de studenten dichter komen bij een bepaalde specialisatie. Joris*, op dit moment coassistent, schetst de problematiek: 'De overheid beslist bijvoorbeeld dat er 15 cardiologen mogen afstuderen per jaar. Er zijn 30 kandidaten. Daarvan vallen er al 15 af. In januari wordt dan beslist om er pakweg een 8-tal te aanvaarden. De rest wordt ofwel niet aanvaard, wat wil zeggen dat ze nooit cardioloog zullen worden via de KU Leuven, of in

beraad gehouden, wat betekent dat ze achtergehouden worden voor een tweede selectieronde'.

De specialisatieplaatsen zijn met andere woorden erg dure plekje, en de resultaten spelen bij de selectie een cruciale rol. 'In principe kijkt men zowel naar je punten, je masterproef, je prestatie tijdens je coassistentenschap, je motivatie en je interview bij het selecteren. Het punt is, op je coassistentenschap ga je nu ook niet 20 procent beter scoren dan je collega, ook al presteer je een stuk sterker. De belangrijkste mate waarin je je kan onderscheiden is dus je puntentotaal', aldus Joris.

En studenten durven best ver gaan om dat puntentotaal hoger te houden dan dat van een ander. 'Je moet niet verwachten dat je nota's zal krijgen van iemand zonder dat je iets in ruil kan aanbieden', stelt Joris. 'Ooit kreeg ik van een medestudent tienduizend berichten met de vraag om notities door te sturen van een bepaalde les. Ik had zelf ook nog een les tekort, dus ik besloot om te ruilen. Nadat ik mijn deel opgestuurd had, kreeg ik echter enkel een blanco document terug. Daarna volgde een periode radiostilte, tot een half uur na het examen. Toen kreeg ik een bericht dat zei 'oh nee, sorry, ik heb per ongeluk een lege versie doorgestuurd'.

Céline*, een andere studente Geneeskunde, heeft net haar bachelor afgerond. 'Ik had foto's genomen met mijn GSM van slides in een praktische les. Op het einde van de les zei de prof dat deze slides niet op Toledo gingen komen. Velen waren hier natuurlijk niet gediend mee, want het waren zeer nut-

tige slides. Ik had toen de optie om alle foto's te posten op de Facebookgroep van ons jaar. Ik heb dit uiteindelijk niet gedaan.'

Plaspillen en romances

Hoe verder de studie vordert, hoe extremer de voorbeelden. 'Sommige studenten zullen een gedeelde Google Docs met notities openen en daar intentioneel foute info in plaatsen. Verder verdwijnen er ook geregeld noodzakelijke dingen, en wordt er info achtergehouden zodat iemand een fout zou maken,' vertelt Joris. 'Die fouten worden dan ook



Verder verdwijnen er ook geregeld noodzakelijke dingen en wordt er info achtergehouden zodat iemand een fout zou maken

STUDENT GENEESKUNDE

Bij de curriculumhervorming zijn de selectiecriteria voor de vervolgopleiding aangepast met het doel mogelijk ongezonde competitie te verminderen

PAUL HERIJGERS, DECAAN
FACULTEIT GENEESKUNDE

zelf genomen,' zegt Niels. 'Ook heb ik al verhalen gehoord van coassistenten die plaspillen geven aan anderen zodat zij niet een ganse operatie kunnen blijven staan, maar of dat echt waar is weet ik niet.'

Het blijft dan ook moeilijk om feit en fictie te onderscheiden. Veel onbevestigde anekdotes lijken meer op indianenverhalen dan op waargebeurde zaken, zeker aangezien ook heel wat studenten aangeven nooit echt slechte ervaringen gehad te hebben.

Paul Herijgers, decaan van de faculteit Geneeskunde, nuanceert dan ook de wilde verhalen. 'De meeste studenten gedragen zich collegiaal zoals we dat van een student geneeskunde verwachten. De faculteit hoort soms dat een kleine minderheid van studenten zich oncollegiaal gedragen, en we betreuren dit'. Herijgers onderlijnt ook dat de faculteit resoluut ingaat tegen dergelijke gevallen. 'Bij de curriculumhervorming zijn de selectiecriteria voor de vervolgopleiding aangepast met het doel mogelijk ongezonde competitie te verminderen. We gaan hier ook expliciet op in bij de start van het academiejaar. Er is ook een code professioneel gedrag voor alle studenten die we vragen te ondertekenen'.

Desalniettemin lijkt het onvermijdelijk dat een kleine minderheid van studenten zal blijven grijpen naar extreme middelen om 'on top of the class' te eindigen. Dat is de donkere kant van de medaille.

* Joris, Niels en Céline zijn gefingeerde namen.



'You cannot be what you cannot see'

BEELD EN TEKST DOOR ANNEKA ROBEYNS

Het glazen plafond is een feit. Waarom klimmen vrouwelijke academici niet door tot de top? Veto zocht naar obstakels - en vond.

Het genderrapport van de KU Leuven uit december 2016 stelde scherp op het gebrek aan vrouwelijk academisch personeel, vooral aan de top. Ook in andere sectoren is het glazen plafond reëel. Veto onderzocht daarom de implicaties van gender in een leidinggevende context.

'Vrouwen zijn minder ambitieus omdat ze biologisch zo gebouwd zijn', schreef Joël de Ceulaer in De Morgen (1/7). Het omstreden opiniestuk maakte heel wat reacties los en deed het eeuwig aanslepende nature-nurturedebat weer even opflakkeren.

Colette van Laar, gewoon hoogleraar aan de faculteit Psychologie en Pedagogische Wetenschappen, nuanceert al meteen: 'Het is niet zo simpel om te stellen dat het ofwel nature ofwel nurture is. Het gaat eerder om de interactie tussen die twee.' Hersenen veranderen mee naarmate je andere ervaringen hebt, wat verschillen tussen het mannen- en vrouwenbrein deels kan verklaren. 'Bovendien zijn de verschillen bij de twee geslachten onderling veel groter dan als je beide groepen gaat vergelijken met elkaar.'

Los van die hele nature-versus-nurture-discussie onderzocht Veto daarom de obstakels die vrouwen moeten trotseren om de top te bereiken. Wat staat de vrouwelijke ambitie in de weg?

Het fenomeen van de 'lekkende pijplijn'

Het genderrapport kreeg de passende titel 'Wie zal haar vinden?', met uitgebreid cijfermateriaal over het gender(on)evenwicht aan de KU Leuven. Tevens evalueer-

de het de maatregelen van het genderactieplan (2014).

Dat genderactieplan ging uit van het fenomeen van de 'lekkende pijplijn', een metafoor voor het afnemen van vrouwelijk personeel naarmate men de academische ladder beklimt. Uit de cijfers bleek dat 27,4 % van het Zelfstandig Academisch Personeel (ZAP) vrouw is. Binnen het ZAP zijn er verschillende graden (docent, hoofddocent, hoogleraar en gewoon hoogleraar).

Tussen die graden blijken de verschillen gigantisch. Bij docenten is nog 39,7 % vrouwelijk, maar bij de gewoon hoogleraren zakt dit tot 15,0 %. Steeds meer vrouwen blijken af te vallen terwijl mannen 'verder klimmen'.

Een tweede verklaring voor het onevenwicht aan de top, volgens genderkenniscentrum RoSa vzw, is dat vrouwen vaker deeltijds werken met het oog op bepaalde zorgverantwoordelijkheden. Ze maken minder overuren en onderbreken vaker hun loopbaan, al dan niet omdat het van hen verwacht wordt.

'Vrouwen hebben nog steeds die dubbele taak, er wordt nog steeds veel meer van hen verwacht in het huishouden', verklaart professor van Laar. Ook als het misloopt in de opvoeding van de kinderen, wijst men in eerste instantie beschuldigend naar de vrouw.

Vrouwen zelf ervaren die taak ook vaker als een eigen verantwoordelijkheid. 'Voor mij, en ik denk voor veel vrouwen, is het grootste obstakel vaak mezelf geweest', stelt Liesbet Heyvaert, vice-decaan Onderwijs Letteren. 'Als vrouw kamp je al snel met schuldgevoelens, dat je een slechte



moeder bent, een slechte partner.' 'Enkel' goed zijn, dat voldoet bij vrouwen vaak niet', hekelt Vogt. 'Je moet echt sterk zijn, dat is personal strength. Maar institutional strength is even belangrijk: de steun die je krijgt van familie, collega's en vrienden.'

'Zonder partner die je 100 % steunt in je academische carrière, is het bijzonder moeilijk', vult Heyvaert aan.

Functies op hoog niveau vereisen voltijdse inzet en zelfs meer, staat er te lezen op de site van RoSa vzw. De eisen die zo'n beroep stelt zijn meer toegespitst op mannen dan op vrouwen, met als gevolg dat regels en gewoonten gunstiger zijn voor mannen. 'Maar tegelijk hebben mannen ook te kampen met bepaalde verwachtingen op de werkvloer', voegt van Laar daaraan toe.

Vooroordelen en impliciet bias

Die 'bepaalde verwachtingen' blijken voor vrouwen een groot en onvermijdelijk probleem. Men heeft het namelijk over een impliciet bias, 'het fenomeen dat iedereen in onze huidige maatschappij onbewuste gendergebonden vooroordelen in zich heeft', definieert RoSa vzw het begrip.

Van Laar licht verder toe: 'De onbewuste ideeën die we hebben over mannen en vrouwen gaan een rol spelen. Die komen heel subtiel en automatisch naar voren, vaak heb je ze niet eens door. Ook ik - als



iemand die daar vanuit haar onderzoek heel erg mee bezig is - heb die stereotypes omdat ik ook in deze samenleving ben opgegroeid.'

En wat zijn dan die bepalende stereotypes over vrouwen? 'Bijvoorbeeld dat vrouwen minder ambitieus zouden zijn dan mannen, dat ze minder toegewijd zouden zijn, familie belangrijker vinden. Ook dat échte genialiteit meer bij mannen dan bij vrouwen te vinden is, dat ze slechter leiding geven, minder goed in wiskunde en techniek zijn, enzovoort', antwoordt van Laar.

Gils getuigt: 'Vaak worden die vooroordelen als excuus gebruikt. Men zegt dan bijvoorbeeld: 'We mogen er niet te veel vrouwen inlaten, want we vergaderen vaak 's avonds', of: 'Er zijn veel vrouwen, dus we kunnen geen vergadering doen op woensdagmiddag'. Dat is belachelijk, want wij werken toch ook allemaal full-time? Ik ben nog nooit thuis geweest op een woensdag in al die jaren dat ik heb gewerkt.'

Daarnaast komt er nog eens bij dat vrouwen 'met een heel dunne grens moeten leven. Ze mogen niet incompetent zijn, maar ook niet té competent, dan worden ze als koud en streng ervaren', verklaart professor van Laar.

Ook Tatjana Vogt, gewoon hoogleraar aan de faculteit Wetenschappen en oprichter van een mentorprogramma voor vrouwelijke academici, kreeg te maken met vooroordelen. 'Ik ben voorzitter bij verschillende commissies en raden. Soms krijg je dan

indirect te horen: 'Die is natuurlijk gewoon verkozen omdat ze een vrouw is.' Dat is heel spijtig. Zijn mannen dan niet even goed verkozen omdat ze man zijn?'

'Je begint jezelf ook meteen in vraag te stellen: 'Ben ik echt goed, of heb ik die promotie gewoon gekregen omdat ze een vrouw nodig hadden?' Als ik zo begin te denken, roep ik mezelf een halt toe. Ik ben goed, kijk maar naar mijn cv, het staat hier zwart op wit! Zo moet je ertegen vechten.'

Zelfonderschatting en 'old boys network'

Een conclusie uit het genderrapport van 2016 was dat minder vrouwen zich kandidaat stellen voor een hogere functie, en ook niet snel een aanvraag tot promotie indienen. Zo zouden vrouwen te bescheiden blijven wanneer die kans zich aanbiedt.

'Dat zie je ook in motivatiebrieven voor beursaanvragen bijvoorbeeld', licht Ann Gils, voorzitter van de werkgroep Vrouw & Universiteit, toe. 'Het zijn voornamelijk mannen die zich durven ophemelen en in de verf te zetten, waardoor uiteindelijk minder vrouwen gekozen worden.'

Professor van Laar laat zich voorzichtig uit over zelfvertrouwen bij vrouwen op de werkvloer: 'Ervan uitgaan dat vrouwen minder zelfvertrouwen hebben of ambitie laken, is gevaarlijk. Dat is in wezen juist het gevolg van stereotypering.'

Wat daarnaast nog een obstakel vormt is het binnendringen in de bestaande mannelijke netwerken (het zogenaamde 'old boys network'). 'Het is zo dat mensen sneller iemand ondersteunen die lijkt op zichzelf. En dat houdt elkaar in stand natuurlijk. Het is daarom per definitie al lastiger voor een nieuwkomer in dat netwerk, als vrouw of als minderheid van een andere groep', aldus van Laar.

Het grootste werkpunt: te weinig rolmodellen

'Vrouwen hebben weinig zichtbare vrouwelijke rolmodellen die carrière gemaakt



hebben' staat er te lezen op de site van RoSa vzw. Ook het genderrapport van 2014 wijst op het belang van een juiste presentatie van vrouwen aan de universiteit. De KU Leuven heeft bijvoorbeeld nog nooit een vrouwelijke rector gehad - wel al vrouwelijke kandidaten.

Rolmodellen zijn nodig om vrouwen lager op de ladder te inspireren om ook voor leidinggevende functies te gaan. Het probleem is vaak dat een handvol vrouwen als model dient. 'Zo krijg je maar een soort invulling te zien van de rol als leidinggevende vrouw', getuigt een vrouw uit de bedrijfswereld. Dat creëert ook juist een stereotiep beeld, terwijl je bij mannelijke leidinggevers een ruim scala aan voorbeelden hebt.'

'You cannot be what you cannot see', zegt Tatjana Vogt, 'onze studenten zien veel te weinig vrouwelijke professoren en volgens mij begin je dan onbewust te denken dat je dat ook niet kunt worden. Ik kom oorspronkelijk uit Belgrado. Bij ons waren er ongeveer 50 % vrouwelijke professoren - voor mij was dat dus echt vanzelfsprekend.'





Sollicitanten gezocht: '9 to 5 studentenvertegenwoordiging'

Kan geldelijke vergoeding voor studentenvertegenwoordigers legitiem zijn?

DOOR VINSENT NOLLET / BEELD: BAVO NYS

Hoe is het gesteld met de ambitie van onze studentenvertegenwoordigers? Over heel Vlaanderen raken steeds minder mandaten ingevuld. Tijd voor allerlei (geldelijke) compensaties?



Rachelle Dubois, erevoorzitter Campusraad (KU Leuven)

'Ik ben twee jaar geleden met studentenparticipatie in contact gekomen via de studentenvertegenwoordiger van mijn opleiding. Hij heeft de studenten toen zo goed geholpen dat ik dacht: dat wil ik ook doen. Ik hoorde veel studenten klagen, maar weinig studenten de problemen aanpakken. Door die stap te zetten, wilde ik de schoolervaring van mijn medestudenten verbeteren, zodat hun ervaring misschien van een 7/10 naar een 9/10 ging.' 'Dat is nog steeds waarom ik studentenparticipatie doe. Ondertussen is er ook meer bij komen kijken. Je leert enorm veel mensen kennen als studentenvertegenwoordiger. Niet enkel mede-stuvers, maar je krijgt ook een hechtere band met je medestudenten. Je leert daarbij hoe een bedrijf werkt, hoe te vergaderen, te netwerken, te presenteren, ... wat je allemaal helpt in je professionele leven later.'

De Vlaamse Onderwijsraad (VLOR) trok eind vorig academiejaar aan de alarmbel: studentenvertegenwoordigers zitten op hun tandvlees. De invulling van mandaten kent een *all time low*. Te weinig studenten doen er een gooi naar. Te weinig ook zijn voldoende geïnformeerd, waardoor studentenraden inboeten aan legitimiteit.

Knelpuntberoep: studentenvertegenwoordiger

De VLOR bracht in haar nota eveneens enkele voorstellen aan om het probleem te verhelpen. Het valoriseren van mandaten door een bewijs of attest, bijvoorbeeld, of de vraag aan instellingen om rekening te houden met studentenvertegenwoordiging bij het toekennen van individuele uitzonderingen. Meer concreet gaat het dan om inschrijvingen met onvoldoende leerkrediet of driemaal hetzelfde opleidingsonderdeel kunnen hernemen. Maar ook: ze wil nadenken over het effect van geldelijke compensaties. 'Ik wil even de puntjes op de i zetten. We willen géén geldelijke compensaties invoeren maar vragen wel aan de overheid om eens te onderzoeken wat de eventuele voor- en de nadelen ervan zijn.', zegt Frédéric Pic-

cavet, rapporteur Studentenparticipatie bij de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) en ondervoorzitter Raad Hoger Onderwijs bij VLOR. 'Als je bijvoorbeeld kijkt naar studenten met een migratieachtergrond. Uit onderzoek weten we dat zij moeilijker hun weg naar studentenvertegenwoordiging vinden, soms omdat ze er nog een job moeten bijnemen.' 'Als blijkt dat een geldelijke vergoeding in zo'n situaties drempels kan weghalen om engagement op te nemen, dan vind ik dat zeer waardevol. Ook al gaat het maar om een klein aantal studenten', zegt Piccavet.

Juiste motivatie?

De discussie openen over geldelijke compensaties roept vragen op over de aard van studentenparticipatie, vooral nu er wordt gewezen op het gebrek aan engage-

'Als blijkt dat een geldelijke vergoeding drempels kan weghalen om engagement op te nemen, dan vind ik dat zeer waardevol'

FRÉDÉRIC PICCAVET, VOORZITTER BUREAU BIJ VVS

ment. Studentenraad KULeuven koestert al langer principiële bezwaren. 'Het is een heikel punt. We willen studenten niet stimuleren om vanuit dat motief een engagement op te nemen,

'Je moet gewoon goed inschatten wat het is voor je eraan begint'

KEVIN SEURS, VOZITTER VAN STUDENTENRAAD KULOUVEN

eerder zoeken we inherent engagement', zegt Kevin Seurs, voorzitter van Stura. 'Als studentenvertegenwoordiger weet je waar je aan begint. Als je je studies ermee in gevaar brengt, moet er een belletje rinkelen.' Piccavet deelt die mening niet. 'Studenten weten vaak niét waar ze aan beginnen. Eenmaal in functie staat hen geregeld een berg aan technische dossiers te wachten, samen met een hoog vergaderritme en veel tijdverlies met pendelen. Evident is dat allermindst. Die moeilijkheidsgraad moeten we aanpakken, zodat studenten er weer aan durven beginnen.'

Te vroeg gejuicht?

'We proberen de mandaten bij Stura zo te organiseren dat je genoeg tijd over hebt om nog student te zijn, naar je lesse te gaan en aan taken te werken', zegt

'Ik ben een stuver omdat ik het belangrijk vind dat wij als studenten ons onderwijs niet passief ondergaan. Op mijn faculteit en bij uitbreiding de UGent, krijgen studenten ook volop die kans. 'Ik heb al sinds mijn eerste week van het studentenleven een engagement opgenomen in mijn opleiding, na drie maanden zat ik al in de faculteitsraad. Na één jaar heb ik vanuit mijn eigen ervaring al een verandering teweeg kunnen brengen. Die impact is er dus ook écht. Ik kan niet alleen veel bijleren door er te zijn, maar ook veel bijbrengen door input te

geven vanuit mijn eigen ervaring als student of wat ik hoor van vrienden.' 'Het is zalig om met grote dossiers bezig te zijn en samen te werken met andere studenten die zich ook engageren. Het werkt ook echt verslavend, alles is zo interessant dat ik mezelf moet tegenhouden om niet overal aan te willen meewerken. Ik kan het stuveren dus zeker aan iedereen aanraden! Het is veruit de meest sociale, interessante en uitdagende hobby die je als student kan hebben.'



Faye Bonte, lid sociale raad en faculteitsraad Politieke en Sociale Wetenschappen (UGent)

Seurs. 'Binnen onze werking zijn er bovendien veel studenten met een studentenjob. Zo iets is dan ook niet uitgesloten. Je moet het gewoon goed inschatten voor je eraan begint.' 'Toch zijn niet alle mandaten bij Stura ingevuld, wat enigszins contradictorisch lijkt. 'Het is niet vreemd dat een mandaat als Onderwijsraad sneller ingevuld raakt dan bredere thema's zoals Duurzaamheid of Internationalisering. Geïnteresseerden zijn vaak studenten die al ervaring opdeden in bijvoorbeeld hun POC.' 'We moeten studenten die enthousiast zijn over thema's als Duurzaamheid echter kunnen bereiken en duidelijk maken

dat ze bij ons echt met die thema's aan de slag kunnen', luidt het nog. Een andere veelgehoorde kritiek is dat studenten zich wel minder engageren in onderwijsraden, maar dat dit eerder te wijten is aan de prioriteiten die de student voor zichzelf kiest. 'Hoeft het dan zo gek te zijn dat studenten andere prioriteiten hebben dan participatie in het beleid, als het nu eenmaal zo is', zo gaat de leuze. Je kunt geen mensen verplichten, maar een gebrek aan studentenvertegenwoordigers levert in allerlei opzichten problemen op, vindt Piccavet: 'Er is een gebrek aan diversiteit en daardoor ook aan legitimiteit.'



Lorenzo Ego, Bestuurder Internationaal (VVS)

'Mijn motivatie om als studentenvertegenwoordiger actief te worden is stelselmatig gegroeid tijdens mijn bachelor politieke wetenschappen aan de UGent. In stoffige auditoria leren hoe de wereldpolitiek en -economie functioneert is zeer boeiend, maar in de praktijk aan de slag gaan om je medestudenten ten aanzien van het universitair bestuur of de politieke klasse te vertegenwoordigen gaf me de uitgelezen kans om zelf direct iets te ondernemen.'

'Gaandeweg heb ik mijn passie rond internationalisering hierin kunnen verwerken, en probeer ik zo breed mogelijk internationale of culturele communicatie én samenwerking te faciliteren. Zo ook als student-ondernemer probeer ik deze lijn door te trekken met Studaro, een jobplatform voor internationale studenten dat ik mede heb opgericht.'

Zeg niet: 'het zal wel lukken'

DOOR NELIS JESPERS
BEELD: QUINN VERMEERSCH

Iedere januari is het prijs: een hoop bibberende benen en liters angstzweet. Vele studenten durven de professor niet onder ogen te komen of blokken zich kapot. Het probleem faalangst:

Faalangst, de angst om te falen, of - beter - de angst voor de gevolgen van het falen. Het blijft een groot probleem bij jongeren en studenten. Uit het PISA-onderzoek van de OESO rond psychisch welzijn bij jongeren blijkt dat 42 procent van de Belgische vijftienjarigen zich bij het voorbereiden van een test zeer angstig voelt. Daarmee doen we het goed in vergelijking met andere OESO-landen. Al blijft het op zo'n jonge leeftijd een veeg teken.

Perfectionisme

Aan de KU Leuven kampt 25 procent van de studenten met ernstige faalangst. Het merendeel van hen heeft last van de actieve vorm. Erik Depreeuw, emeritus hoogleraar en autoriteit op het vlak van faalangst, licht toe: 'Een actief faalangstige probeert zijn angst te onderdrukken door perfectionisme. Het perfect kennen van de leerstof fungeert hier als remedie tegen de angst.'

Actief faalangstigen halen vaak hoge punten, maar ervaren ook al vroeg in het academiejaar veel stress. 'Ze hebben een ver toekomstperspectief, waardoor de examens van januari al vroeg angst opwekken en ze al in oktober in gang schieten', stelt Depreeuw. 'Ze hebben vaak goede loopbanen, maar betalen daar wel een hoge prijs voor, zowel op het vlak van hun eigen ontwikkeling en gezinsleven, als op het vlak van hun gezondheid.'

Eigenaardig is dat succes niet echt helpt in de strijd tegen faalangst. Zo blijkt ook uit een van de getuigenissen: 'Uiteindelijk lukte het wel, maar dan dacht ik: "Nu heb ik voor dit resultaat heel hard moeten werken. Als ik dat niet zou doen, zou ik het niet kunnen." Voor mij bevestigde dat terug dat ik te dom was en niet door de mand mocht vallen.'

'Je onderneemt die stappen gewoon niet.'

Enkele studenten met faalangst wilden voor Veto getuigen. Hier leest u de getuigenis van een rechten studente:

'Mijn eerste semester van het eerste jaar was heel zwaar. Omdat ik helemaal niet goed wist wat ik moest verwachten en ik de hele tijd met het gevoel leefde dat ik het niet kon. Uiteindelijk was dat op niets gebaseerd want ik haalde wel goede punten.' 'Ik werkte heel hard en kon heel slecht time-managen. Als ik dan slaagde en een hoog punt haalde, dacht ik: 'Als ik niet zo hard zou werken, dan zou ik het niet kunnen.' Dat bevestigde terug mijn gevoel dat ik te dom was en niet door de mand mocht vallen.'

'Ik weet nog dat het mijn gewoonte was om, zelfs buiten de blok, tien uur bezig te zijn. Als ik dat niet haalde, voelde ik mij daar super schuldig over. In de blok probeerde ik ook wel zo'n tien uur te werken. Maar dan kreeg ik paniekaanvallen en zo. Ja, dan kun je ook niet werken, want je bent gewoon drie uur kwijt aan wenen, en aan ja ...'

'Een prof zei ook de hele tijd: 'Als je dit niet kunt, dan heb je duidelijk niet gestudeerd.' En ik dacht: 'Ik studeer al zo hard, ik kan niet meer studeren dan dit. Dat betekent gewoon dat ik de competenties niet heb om dit te doen, dat ik te dom ben hiervoor.' Dat was voor mijn zelfbeeld echt...'

'Ik heb heel hard geprobeerd om hulp te zoeken bij studiebegeleiding en studieadvies. Ik vond dat die niet echt inzagen wat het probleem was ofzo. De begeleiding die zij gaven was gewoon: 'Ahja, ik zal u dan nog wel een mail sturen.' Dat was dan uiteindelijk gewoon een link naar een site met tips enzo. Er waren gewoon zoveel

stapjes dat ik al die stappen nooit ondernomen heb. Omdat ik, alé, ja... Je onderneemt die stappen gewoon niet.'

Ben ik dom?

Typisch voor faalangstigen is de negatieve motivatie die hen drijft. Eerder dan te streven naar een goed cijfer, proberen ze angstvallig een vernedering te vermijden. 'Die prof gaat mij belachelijk maken, hij gaat me verschrikkelijk dom vinden, ik durf niet meer buiten komen. Dat gaat ver hoor. Ik heb gevallen geweten waar de student maanden na zijn falen nog niet durfde buiten komen', aldus Depreeuw.

Door lange periodes met veel stress bouwen een aantal van hen volgens stilaan een trauma op 'Je hoort van mensen van zestig, vijftenzestig jaar die nog altijd angstgedromen hebben. Ze dromen dat ze examens gaan doen en het niet gaan kunnen, of dat ze het verkeerde vak hebben geblokt. Dat is typisch voor een trauma.' Daarnaast bestaat ook een passieve vorm van faalangst, al komt die slechts bij een kleine minderheid van de studenten voor. Zij kampen met dezelfde angst, maar lopen weg van hun aanstormend falen door de evaluatie zelf te vermijden. Passief faalangstigen vertonen uitstelgedrag. Vaak gaan ze niet naar het examen. Zo vertellen ze zich dat ze het wel zouden kunnen, moesten ze gestudeerd hebben. Wie niet deelneemt, faalt niet. Toch?

'Niet hopen, makker.'

Hier leest u de getuigenis van een student met passieve faalangst:

'Zodra ik in mijn huidige richting kwam, merkte ik dat alles veel moeilijker ging. Sommige vakken moest ik twee of drie keer afleggen. Doordat de werklast hoger lag, begon ik vakken uit te stellen naar de zomer, wat denk ik een vrij algemeen stramien is. Toen de zomer kwam, merkte ik bij twee vakken dat ik nog altijd niet durfde, puur al om ze te gaan afleggen.'

'Na mijn derde examenkans wist ik: 'Oké, deze zomer moet het echt wel lukken.' Maar twee dagen voor het examen ben ik super dronken geworden met een vriend die geen examens had. Ik weet niet of ik het volledig daarop kan schuiven, dat ik me met opzet aan het bezatten was om een excuus te hebben. Maar de dag voor

het examen lag ik dus wel de hele dag depressief in bed met de vreselijkste kater ooit. De volgende dag ben ik niet meer naar het examen durven gaan.'

'Je voelt je zo'n mislukkeling dat je de energie niet hebt om tussen als die mensen in de aula te gaan zitten. De totaal absurde gedachte dat iedereen rond je heen zou denken: 'Wauw, die is er nu eens echt niets van aan het bakken.' Ik had angst tegenover mezelf, om mezelf dom te vinden. Zodra het examen dichterbij komt, begint dat stemmetje in mijn achterhoofd te zeggen: 'Niet hopen, makker.' 'Ik kom uit een brede vriendengroep van falers. Het gebeurt veel dat mensen examens uitstellen en er wordt vaak heel nonchalant over gedaan. Door dat uitstellen koop je jezelf wat krediet en lijd je minder gezichtsverlies, terwijl het eigenlijk veel zieliger is. Iedereen doet dan ook alsof dat niets met angst te maken heeft. Terwijl je eigenlijk wel weet dat dat er heel hard in zit.'

'Door dat uitstellen koop je jezelf wat krediet en lijd je minder gezichtsverlies, terwijl het eigenlijk veel zieliger is.'

Positieve gezondheid

Door het aanbieden van groepstherapieën probeert het studentengezondheidscentrum van de KU Leuven lange wachtrijen te vermijden. Op de site van de Dienst Studietoelagen vinden studenten bovendien tips en tricks om hun faalangst onder controle te krijgen. Ook bieden zij een workshop aan. Die massa-aanpak gaat gepaard met een brede kijk op de problematiek. Dirk Monsieur, coördinator aan het studentengezondheidscentrum, licht toe: 'Als je faalangst enkel ziet als een categorie, zie je misschien wat over het hoofd. Als je het algemener bekijkt, is faalangst een van de zoveel uitingen van stress. Ook voor stress hebben we een aanbod waarbij we meer en meer inzetten ook op de gehele studentenpopulatie.'

Toch komen studenten in nood vaak nog steeds niet in het studentengezondheidscentrum terecht. Monsieur is optimistisch, stelt zijn hoop op het MindMates-project en pleit voor wat hij 'positieve gezondheid' noemt. 'Wat daar interessant aan is, is het belang van zingeving en sociale contacten', aldus Monsieur, 'en dat is onder meer waar faalangstigen nood aan hebben:

meer sociaal contact en zingeving die zich richt op meer dan enkel de studie. Gelukkig zijn er wel wat positieve bewegingen die bewustzijn creëren over dergelijke zaken wat een goed tegengewicht vormt tegen de meritocratie en de cijfermaatschappij.'

'Captain obvious'

Hier leest u de getuigenis van een studente met passieve faalangst:

'Ik kon niet eens kijken naar de plek waar ik normaal studeerde. Ik zat naast mijn bureau, gewoon op de grond. Aan het huilen omdat ik ... Ik voelde mij hopeloos. Je denkt dat je het later wel zal doen, maar het komt er uiteindelijk nooit. Dat werk stapelt zich op, elke dag, tot een moment waar je er niet meer uit geraakt.'

'Ik piekerde veel, vooral thuis, over mezelf, over mijn thuissituatie, over school. Dat maakt dat studeren meer uitputtend is dan het normaal zou moeten zijn. Ik ben al uitgeput, maar ik heb mijn energie niet eens geïnvesteerd in studeren.'

'Ik wilde me vooral bewijzen ten opzichte van mezelf en van mijn ouders. Zij steken uiteindelijk enorm veel geld in mijn studies. Mijn ouders waren ook gewoon zo van 'niet stressen, niet stressen'. Well yeah captain obvious, ik wou dat het zo makkelijk was.'

'De eerste keer dat ik hulp zocht, was in mijn eerste jaar. Ik heb contact opgenomen met de studentepsycholoog en daar heb ik een test afgelegd. Zij zei me dan dat ik waarschijnlijk passieve faalangst had en legde me uit: 'Je gaat eerst de dingen uitstellen, omdat je niet wil geconfronteerd worden met de stress die het je geeft.' Toen dacht ik wel: 'Holy fuck, how does she know that?'. Het gaf me wel het gevoel dat ik geholpen was, omdat ik tenminste een naam kon plakken op wat ik had.'

'Dit jaar heb ik geleerd om mij bloot te stellen aan de angst, door naar de massablok te gaan. Als ik super hard stesste, was er een barrière: ik kon niet gewoon naar huis gaan om mijn leerstof te vermijden. Ik zat daar en dacht: 'Als ik nu naar huis fiets, dan moet ik toch 30 minuten fietsen.' Dat doe je minder snel. De psycholoog had ook gezegd dat ik me aan die stress moet blootstellen. Dat heb ik dit jaar zeker in de praktijk gebracht.'



Dorien Goos, de nieuwe studentenflik

'Ik ga niet naar Canada verhuizen'

DOOR VINSENT NOLLET
BEELD: BAVO NYS

Dorien Goos is de nieuwe studenteninspecteur bij de Leuvense politie. Ze moet een brug vormen tussen de Leuvenaars en de student in het zoeken naar oplossingen voor overlast. Maar vooral wil ze een laagdrempelig aanspreekpunt zijn. 'Ik wil een soort politiemeter worden.'

Je werd op 26 september officieel voorgesteld als de nieuwe studenteninspecteur voor Leuven. Hoe voelt die nieuwe job?

'Het is voor mij een heel nieuwe omgeving en dat maakt het vaak nog wat onwennig. Ik kom recht van de interventiedienst en heb daar zeven jaar meegedraaid. Het is anders. Het studentenleven leerde ik bij de interventiedienst ook al wel kennen, maar er komt nu heel wat bij kijken dat nog onbekend terrein is.'

Op welke manier had je al contact met het studentenleven?

'Ik moest 's nachts vaak uitrukken omdat er ergens overlast was. Ook nu hoort overlastpreventie tot de kern van mijn takenpakket, maar als studenteninspecteur benader je dat vanuit andere invalshoeken. De contacten met de studenten zijn vooral anders.'

Was het dan een bewuste keuze om over te schakelen naar deze job?

'Ja, toch wel. Ik voelde dat het tijd werd om iets nieuws te proberen. Ik heb lang nagedacht over wat dan precies iets voor mij zou zijn. Er zijn verschillende boeiende richtingen die ik in gedachten had. Dispatching of recherche, bijvoorbeeld, maar ook de plaats van Rik stond toen al een tijdje open. De doelgroep studenten leek me een zeer aangenaam publiek om mee te werken. Dat is het dan ook geworden.'

Heb je op de interventiedienst al moeilijke aanvaringen met studenten gehad?

'Moeilijke situaties zijn er altijd wel, maar het is nog niet voorgevallen dat ik vond dat het echt de spuigaten uitliep. Zatte studenten en vechtpartijen, ja, maar dat maak je hier wel vaker mee. Buiten de typische studentenfratsen heb ik niet te klagen. Leuven valt ook behoorlijk goed mee op dat vlak. Het is een aangename studentenstad.'

Hoe zie je je rol als studentenflik, is het al eens moeilijk te schipperen tussen de studentenwereld en de politie?

'Uiteindelijk ben ik nog steeds politieagent, natuurlijk. Als ik iemand zie wildplassen, moet ik een GAS-boete uitschrijven. Dat is nu eenmaal zo. Maar op veel andere vlakken is het mogelijk om met de studenten te overleggen. Als er klachten binnenkomen van burens over overlast kan ik de rol opnemen van bemiddelaar, eerder dan repressief op te treden. In eerste instantie wil ik dan ook dat de studenten weten wie ik ben en dat ze bij mij terecht kunnen.'

Is het daarvoor belangrijk dat je de job een aantal jaren uitoefent?

'Dat is wel mijn bedoeling. Ik heb in ieder geval geen verhuisplannen naar Canada of elders (lacht). Voorlopig zit het wel snor. Ik engageer me met volle goesting. Het is inderdaad ook een job die eerder haar vruchten afwerpt op een wat langere termijn. Ik denk dat je elk jaar veel bijleert en dat het alleen maar kan verbeteren.'

Hoe wil je contacten leggen met de studenten?

'Begin oktober werk ik mee met de nachtelijke overlastcampagne die LOKO elk jaar op poten zet, zodat ik studenten rechtstreeks kan aanspreken en kan uitleggen wie ik ben en wat ik doe.'
'Ook met de fakbars wil ik graag veel overleggen. Binnenkort trek ik op 'kroegentocht' om me bij de besturen wat meer kenbaar te maken. Ook als studenten met vragen zitten rond evenementen of wat dan ook, kunnen ze bij mij terecht. Ik kan misschien niet altijd alles zelf beantwoorden, maar ik kan wel ondersteuning bieden.'

'Als ik iemand zie wildplassen, moet ik een GAS-boete uitschrijven'

DORIEN GOOS

Wilde achtervolgingen zitten er dan niet meer in?

'We zijn vaak te voet, dan zal ik maar een spurtje moeten trekken (lacht). Maar als het nodig is, ontkom ik daar natuurlijk niet aan.'

Je ambitie als studentenflik dan. Heb je een concreet geesteskindje dat je wilt verwezenlijken?

'Ik wil een soort 'politiemeter' zijn. Ik had dat vroeger in mijn studietijd zelf ook, iemand die me wegwijs maakte en bij wie ik terecht kon. Studenten moeten bij mij altijd terecht kunnen met vragen over evenementen, kotfeestjes of aangiftes als ze slachtoffer werden van een misdrijf.'
'Maar ook en vooral op vlak van overlast. Het is alom bekend dat er in Leuven overlast is door studenten. Ik wil dat binnen de perken houden. Ik denk dat we met goede afspraken al een heel eind komen. 'Ook naar de Leuvenaars toe vind ik dat belangrijk. Een overlastluw Leuven graag. Zo goed als het maar kan zijn.'

Je studeerde zelf enkele jaren in Hasselt. Hoe was het studentenleven daar?

'Ik had een leuk studentenleven. Ik heb in Hasselt Rechtspraktijk gestudeerd. Dat waren drie vlotte jaren. Ik had ook nooit herexamens. Ik was in staat om een goed evenwicht te vinden tussen mijn studies en het uitgaansleven.'
'Ik ga niet onder de mat vegen dat ik ook ooit student was of zeggen dat ik nooit ging feesten. Het hoort er zeker bij. Het blijft gewoon belangrijk dat je je grenzen kent.'

Heb je dan ook dingen uitgespookt waarbij Dorien de studentenflik de wenkbrauwen zou fronsen?

'Ik was een heel voorbeeldige student! Ik ging uit, maar dat bleef altijd heel mooi binnen de lijntjes. Ik zat de dag erna ook weer mooi in de les.'

Waarom heet je Dorien en niet Annick?

(lacht) 'Ik wist niet dat het een vereiste was...'

Hoop je dat er levensgrote borden van jezelf in het straatbeeld opduiken, zoals Nick die had?

(lacht) 'Elke keer maar weer die vraag. Nick heeft zich daarmee handig in de schijnwerpers gezet, maar voor mij hoeft dat niet. Ik zal wel een andere stijl uitwerken om me bekend te maken onder studenten. Liefst in levende lijve.'

'Zoiets staat wel mooi op kot, zeker? Bestaan daar geen wedstrijdjes rond, om een Nick te kunnen bemachtigen? Dan pas ik wel mooi in de verzameling natuurlijk.'

Wat wil je de studenten nog meegeven?

'Ik hoop dat dit jaar vooral een fijn jaar wordt en dat ik daar samen met jullie voor kan zorgen. Ik hoop evenzeer dat ik aan het eind van het academiejaar geslaagd ben, naar jullie toe dan.'
'Als we het samen doen, zal dat wel lukken. Zeker wat betreft overlast. Dat is voor mij prioriteit. Dat we dat zeker kunnen beperken.'

I WANT YOU



FOR VETO

Elke vrijdag om 16u open redactievergadering! Al wie wil schrijven/fotograferen/tekenen/designen/grappig zijn is meer dan welkom. Stuur nora@veto.be of tom@veto.be voor meer info.

COLOFON

Veto
's-Meierstraat 5
3000 Leuven
016 22 44 38
veto@veto.be

Jaargang 44, nummer
3 oktober 2017

Hoofdredacteur Nora Sleiderink
Redactiesecretaris & V.U. Tom Dinneweth
Redactie Nelis 'Pat Patfoort' Jaspers, Vinsent Nollet, Anneka Robeyns, Bavo Nys, Guillaume Deprez, Michelle 'Lieven De Cauter' van den Broeck
Schrijvers Vinsent Nollet, Anneka Robeyns, Stef Van Akens, Elisabeth Goemans, Tom Dinneweth, Daphne de Roo, Eva Sevrin, Nelis Jaspers, Els Cole
Beeld voorpagina Anneka Robeyns
Fotografen Bavo Nys, Bas van Gent
Tekenaars Guillaume Deprez, Anneka Robeyns, Pjotr Hubin, Philip Lammens, Quinn Vermeersch
KU Leugen Thomas Winters en Klaas Van den Broeck

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO. 'Wie zou jij wel eens een taart willen geven?'

doe de groentetas!
elke maandag een verrassend biologisch groente- en fruitpakket

Alma 2, Alma 3, Huis Jeanne Devos, Gasthuisberg, Green Office en LUCA

www.kuleuven.be/groentetas

Ontdek je shelf, begin bij IKEA.

Psychologiestudenten teleurgesteld



Elke les blijkt foples

KU Leuven helpt mensen met faalangst



Helaas nog steeds geen opvang voor mensen met aalangst



Protestgroep tegen taarten geeft Luc Sels Israëlische vluchteling

KU Leugen organiseert workshop voor nieuwe Veto leden:

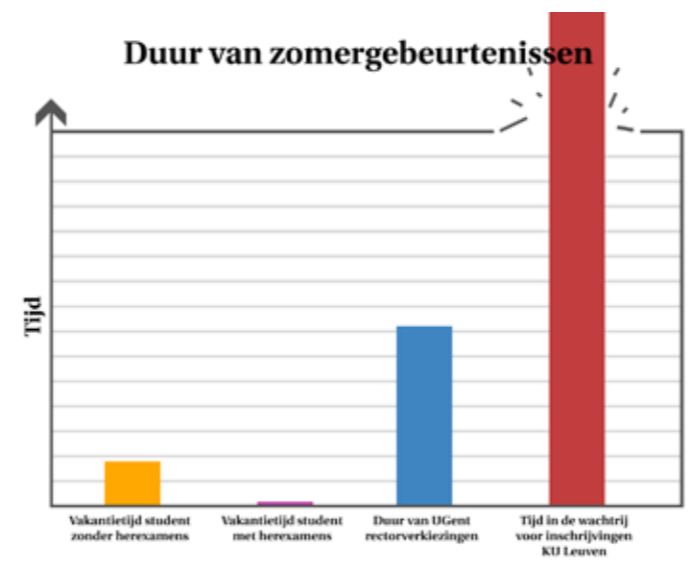


"Photoshop Nazihoofd op lichaam Theo Francken"

Alma werknemer verantwoordelijk voor prijsverhoging spreekt



Mark Peeters: "Vorige almaprijzen leugens van NASA en de regering."



Centrum voor Levende Talen cvo

Talen in actie

Arabisch, Bulgaars, Chinees, Deens, Duits, Engels, Fins, Frans, Grieks, Hebreeuws, Hongaars, Italiaans, Japans, Noors, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Spaans, Turks, Zweeds

NIEUW: Bulgaars, Hebreeuws en Noors

Online inschrijving doorlopend tot en met zaterdag 21 oktober 12:00
Inschrijving via het secretariaat: elke werkdag van 9:00 tot 12:00 en van 16:00 tot 20:00

Start van de lessen: vanaf maandag 25 september

CLT Dekestraat 4, LEUVEN
clt@kuleuven.be 016 32 56 61
www.clt.be

Taalopleidingen i.s.m. KU LEUVEN

Straffe kortingen op kranten en magazines!



**tot
-66%**

Studenten abonnement.be

Krijg héél veel korting op Het Laatste Nieuws, De Morgen, De Tijd, Humo, Dag Allemaal, Story, Blik, TV Familie, TeVe-Blad en Goed Gevoel met je studentenkaart.

**BEKIJK ALLE KORTINGEN OP
STUDENTENABONNEMENT.BE**



DeMorgen.

HLN HET LAATSTE NIEUWS

**Dag
allemaal**

HUMO

story

**TeVe
BLAD**

familie

**DE
TIJD**

Blik

**Goed
Gevoel**

Leerkracht? Bekijk de exclusieve aanbiedingen op leerkrachtenabonnement.be